І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. HEnderson 4-0237
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXIX. Ч. 235. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 12-го ГРУДНЯ 1962 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 12, 1962 No. 235. VOL. LXIX.

ЗДА ДОМАГАЮТЬСЯ ВИВЕДЕННЯ З КУБИ СОВЄТСЬКИХ ВІЙСЬК

Вашингтон. — Державний секретар Дін Раск на пресовій конференції 10-го грудня заявив, що совєтські війська і технічні відділи мусять залишити Кубу, бо ЗДА і їхні американські союзники не можуть стерпіти, щоб чужі збройні сили перебували на терені Західної Півкулі. Раск сказав, що тисячі совєтських військ перебувають і досі на Кубі, хоч уряд СССР давно обіцяв, що совєтські збройні сили вийдуть із Куби. Це була 1-ша пресова конференція Раска від липня цього року. Раск заявив, що різниці поглярів про ролю американського амбасадора в Об'єднаних Націях Адлея Е. Стівенсона в жовтні ц. р. в справі кубинської кризи не будуть перешкодою для інших членів уряду і урядових співпрацівників давати ради Президентові в різних справах. Раск заявив, що справа Стівенсона є без більшого значення. В справі совєтських збройних сил на Кубі Раск сказав, що в цій справі ведені переговори застрягли на мертвій точці. Він не виявив, якого натиску зможуть вжити ЗДА в тому напрямку, щоб змусити СССР забрати свої збройні відділи з Куби. Державний секретар відбув пресову конференцію перед виїздом на конференцію Північно - Атлантійського Порозуміння (НАТО) до Парижу. Раск сказав, що частина совєтських військ залишила Кубу, але згідно з обіцянкою Хрущова, з острова мали виїхати всі совєтські війська, яких там має бути кільканадцять тисяч. Державний секретар повідомив, що латиноамериканські держави вважають, що це не є в згоді з договорами про оборону Західньої Півкулі, щоб на Кубі були чужі війська. І тому для нормалізації відносин треба, щоб на Кубі не було офензивної зброї і щоб на тому острові не було й чужих збройних сил. Раск порушив ще й інші проблеми закордонної політики. Крім справи Стівенсона він зайняв становище до недавньої заяви колишнього державного секретаря Діна Ачесона, який твердив, що Велика Британія перестала бути великодержавою, але старається грати ролю світової потуги. Раск сказав, що Велика Британія є „справді великою державою" між країнами НАТО, і тому Ачесон не мав рації, коли складав те місце своєї заяви. Раск виступив проти сенатора демократа із Луїзіяни Аллена Дж. Еллендера, який в Південній Африці сказав, що африканські країни не доросли до самостійности, бо без білих не можуть втримувати свою самостійність. Раск сказав, що пізніша заява сенатора дещо злагіднила ту шкоду, яка виникла була для ЗДА з первісної заяви американського сенатора.

Скрентон не виключає своєї кандидатури в 1964-му році

Вашингтон. — Губернатор-елект Пенсильвенії Віллям В. Скрентон заявив в телевізійному інтерню „Зустріч із пресою", що він не буде в найближчих президентських виборах в 1964-му році старатися про президентську кандидатуру і навіть не плянує очолювати пенсильвенійську делегацію на Республіканську Крайову Конвенцію та бути її фаворитом. Він сказав, що має багато проблем свого стейту і тому не дивиться так далеко вперед, як вибори з 1964-го року. Та коли його запитували, чи він відкинув би номінацію на президента, коли б її йому запропонували, то він відповів, що ні. Але при тому додав таке: „Ця можливість є так далеко віддалена від нас, що я не придаю їй більшого значення". Скрентон відкинув пропозицію сенатора республіканця з Ню Джерзі Кліффорда П. Кейса, щоб республіканські губернатори з ключових стейтів об'єдналися та виконували контролю над Республіканською партією. Цими губернаторами мали б бути Нелсон А. Рокефеллер із Ню Йорку, Джордж Ромні з Мишіґену, Джеймс А. Ровдес з Огайо та Скрентон із Пенсильвенії. Скрентон сказав, що кожний губернатор повинен діяти в своєму стейті та старатися, щоб той стейт ішов вперед. Пенсильвенія має такі проблеми: безробіття, організація уряду, виховні проблеми. Скрентон закликав пенсильвенійських бизнесменів, провідників робітництва, політичних і урядових провідників до повного об'єднання, якщо всі бажають, щоб стейт розвивався.

Знайшли тіла всіх 37-ох вуглекопів

Кирмайкелс, Па. — У вівторок рано, 11-го грудня повідомило радіо, що вдалося рятунковим відділам відкопати решту тіл засипаних в копальні вуглекопів в четвер 6-го грудня. Увесь час під час час рятункової акції тривала скромна надія, що може хтось із цих нещасливих буде живий. Лікар сталевої корпорації ЗДА Дейвід Тінґел який приділений до тої капальні, де сталася катастрофа, заявив, що заскочені експльозією газів в копальні вуглекопи згинули в частині секунди і не мучилися. Під час рятункової акції відбулися сумні сцени, коли члени родин пізнавали тіла віднайдених жертв катастрофи. Представники різних урядових і приватних аґенцій ведуть слідство, щоб виявити причину катастрофи в шахті. „Робена ч. 3".

Проф. Мирон Федусевич, педагог і пластовий діяч помер в Австралії

Сідней, Австралія. — Дня 2 грудня 1962 р. помер тут проф. Мирон Федусевич, місто-голова Австралійського Наукового Товариства ім. Шевченка, заступник директора філологічної Секції НТШ, визначний науковець-мовознавець, педагог і пластовий діяч. Похорон відбувся в суботу, 8 грудня 1962 р. в Лідкомбі з української католицької церкви на кладовище в Руквуд-Лідкомб.

В АМЕРИЦІ

● **Колишній президент Гаррі С Труман** перебував в Ню Йорку, де промовляв на прийнятті з приводу 25-річчя Юнайтед Джуїш Апіл, який плянує зібрати на добродійні цілі для жидівських еміґрантів і жидівства у світі $96 мільйонів. Труман назвав „злою ситуацією", яку витворив страйк друкарів в Ню Йорку, бо коли немає правдивої часописної інформації, то поширюються різні шкідливі сплітки.

● **Керівник суспільної опіки** в Нюбурґу, Н. Й., Джозеф Мічел, який минулого року вславився в цілій країні тим, що завів дуже гострі умови, під якими можна було дістати міську допомогу, мусів тепер просити посадника міста про припинення його в урядуванні, поки не виясниться його справа здогадних хабарів в сумі $20.000 Його звільнено з арешту за кавцією $ 10.000, і він чекає на те, щоб очистити себе з закинених йому закидів.

Президент зарядив перевірку допомоги закордонові

Вашингтон. — Президент Кеннеді в понеділок 10 грудня найменував двопартійний комітет, який очолює емеритований генерал Л. Д. Клей, який має перевести перевірку тієї допомоги, що її дають ЗДА заприязненим країнам. Цей Комітет має ствердити, чи військова і економічна допомога, уділювана чужим країнам, дійсно причиняється до безпеки ЗДА, та чи створює вона економічну і політичну стабільність у вільному світі. Кожного року більйони долярів видають ЗДА на допомогу закордонним країнам і кожного року Конґрес старається зменшити суму, запропоновану на допомогу. Тепер окремий Комітет, складений із представників обидвох партій, має вирішити, чи виплачується цій країні витрачати кожного року по кілька більйонів долярів на допомогу чужим. Крім генерала Л. Д. Клея до Комітету найменовані колишній секретар оборони за президента Трумана — Роберт А. Ловей; голова АФП - КІО — Джордж Міні, Роберт Б. Андерсон, колишній секретар скарбу за Айзенгавера; Юджін Р. Блек — президент Світового Банку, який залишає це становище і інші.

„Лайф" твердить, що Кеннеді допоміг журналістам дістати вістку про Стівенсона

Ню Йорк. — Хоч Білий Дім раперечив вістку журналістів Чарлза Барлета і Стюарта Алсопа про угодівство в справі Куби амбасадора до Об'єднаних Націй Адлея Е. Стівенсона, надруковану в тижневику „Сатердей Івнінг Пост", то нове число тижневика „Лайф" далі твердить, що це президент Кеннеді допоміг цим журналістам зібрати матеріяли про становище Стівенсона у відношенні до кубинських комуністів. Ці журналісти, згідно з твердженням тижневика „Лайфу", мали написати таку статтю, яка допомогла б Кеннеді позбутися Стівенсона з ОН. І Білий Дім і Стівенсон заперечили це твердження, а президент Кеннеді в окремому листі висловив Стівенсонові повне довір'я. „Лайф" не твердить, що Стівенсон був зам'який у відношенні до комуністів, тільки пише, що Кеннеді вможливив згаданим журналістам доступ до документів, але секретар Білого Дому П'єр Салінґер заявив, що ця „історія не є згідна з правдою". Стівенсон заявив в телевізії, що „забагато говориться про цю справу". Тижневик „Лайф" в дійсності боронить Стівенсона і твердить, що Стівенсон „ішов далі проти Куби, ніж сам Президент". Справа не є приємна для Білого Дому, і Президент з Каліфорнії телефонував в цій справі до різних своїх співробітників.

Передбачають продаж товарів в цьому кварталі на суму $101 більйона

Вашингтон. — Департамент торгівлі передбачає, що в четвертому кварталі цього року продаж товарів дійде до $101 мільйона, а в першій чверті 1963-го року до $101.5 більйона. Департамент торгів передбачає мале збільшення продажу в ділянці нетривких товарів: текстильних і одягових, хемікалій, нафтових продуктів, харчів і напоїв. Передбачається, що в цій четвертій чверті цього року інвестиції збільшаться на $300 мільйонів, а в першому кварталі 1963-го на $500 мільйонів, це значить, що виносимуть тоді $58 більйонів. В третій чверті ц. р. продали товарів на суму $100.5 більйона, в тому було на $49 більйонів тривкої вартости. З повищих передбачень виходить, що в найближчих місяцях економіки ЗДА мала б бути майже на тому самому рівні, що в останніх місяцях цього року. Економісти турбуються цим фактом, бо з огляду на поважне число безробітних економіка повинна збільшуватися.

Союз Українських Хорів Америки плянує дальші імпрези

Ню Йорк. — З поінформованих джерел заповідають, що Союз Українських Хорів Америки (СУХА), який був ініціятором і організатором величавого концерту в честь Миколи Лисенка в Ню Йорку в неділю 9-го грудня, плянує ряд дальших подібних імпрез, також в інших містах, зокрема в Шикаґо, Клівленді та Дітройті. Вже тепер думає Союз Хорів і про найбільший з найвеличавіших концертів, що повинен би ввійти в програму відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашинґтоні в 1964-му році. Союз Українських Хорів Америки був зорганізований понад три роки тому і до нього належить тепер вісім українських хорів з Ню Йорку, Філядельфії, Нюарку, Клівленду, Шикаґо і Дітройту. Упродовж трьох минулих років цю мистецьку інституцію очолював відомий ентузіяст українського хорового мистецтва інженер - архітект Аполінарій Осадца, а від недавніх загальних зборів її очолює такий же ентузіяст та справжня „душа" нюйоркської „Думки", мгр Леонтій Крушельницький, що й був головним промотором недільної імпрези.

● **Статистика виявляє**, що цій країні більше як 60,000 дітей є залишені без родичів, ними мусять заопікуватися різні добродійні інституції, такі як Шпиталь для знайдухів в Ню Йорку, яким опікується кардинал Френсіс Спелман.

Володимир Баранецький став членом Екзекутиви Банку Морґана

Ню Йорк. — Відомий молодий український економіст і громадський діяч, Володимир Баранецький, дістав призначення наприкінці листопада ц. р. на одного з 9-х асистентів віце-президентів банку Морґан Ґеранті Трест Компані. Президент того банку, його заступники та їх асистенти становлять разом Екзекутиву Банку Морґана, одної з наймогутніших фінансових установ у світі. Володимир Баранецький виїздив вже неоднократно, як довірений Банку Морґана в різні країни Південної Америки, як фінансово - економічний спеціяліст для перевірки тамошніх відносин, і друкував на цю тему статтю „Свободі". Володимир Баранецький займає тепер з усіх українських банковців

Володимир Баранецький

найвище становище в американському банківництві.

ІЄРАРХИ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ЗАПРОШУЮТЬ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ВЛАДИК ДО УЧАСТИ У ВСЕЛЕНСЬКОМУ СОБОРІ

Українські католицькі єрархи на Вселенському Соборі. Сидять в першому ряді (зліва доправа): Єпископ Андрій Роборецький, Архиєпископ Гавриїл Букатко, Митрополит ЗДА Амвросій Сенишин, Митрополит Канади Максим Германюк, Архиєпископ Кир Іван Бучко, Єпископ Ніль Саварин, Єпископ Ізидор Борецький. Стоять в другому ряді: Єпископ Августин Горняк, Єпископ Ярослав Габро, Єпископ Платон Корниляк, Єпископ Йосиф Шмондюк, Єпископ Іван Прашко, Єпископ Володимир Маланчук, Єпископ Андрій Сапеляк, о. Павло Миськів, Протоархімандрит ЧСВВ.

Рим. — Ієрархи Української Католицької Церкви у вільному світі звернулися до духовенства і вірних тієї Церкви окремим спільним посланням, в якому звертаються також і до „наших православних Владик та Братів" з гарячим закликом вислати своїх представників - спостерігачів на Вселенський Собор у Ватикані, в якому беруть участь в характері спостерігачів також і численні представники некатолицьких Церков. У посланні — дослівний текст якого надрукований на 2-ій сторінці в цьому числі „Свободи" — під окремим заголовком: „Ще раз і ще раз простягаємо руки до наших православних Владик і Братів" сказано: „Собор щойно зачався і напевно потриває ще деякий час. Ще не запізно, щоб наші православні Преосвященніші Владики змінили свою думку в цій справі. Наш великий Подвижник за церковну єдність, Слуга Божий Митрополит Андрей, ніколи не тратив надії і все сподівався, що прийде така благословенна пора й наші православні Преосвященніші Владики не завагаються і вчинять перший крок для вияву і своєї туги за церковною єдністю. Видається, що такою благословенною порою є саме теперішній Вселенський Собор, що вже від хвилі заповідження збудив серед усіх християнських віровизнань не тільки тугу, але й надію на здійснення єдности. Тож і ми, українські католицькі Владики, хочемо сподіватись, що наші православні українські Владики, в ім'я Христа й для добра нашої Церкви й народу, переможуть усі земні перешкоди й вирішать прислати своїх представників до участи в нарадах Собору, в ролі спостерігачів. Ми ж бачимо вже, що на цьому Вселенському Соборі зачинає здійснюватись, хоч тільки частинно, ідея Великого Митрополита Андрея про шукання шляхів до привернення церковної єдности. Це жива ідея міжвіровизнаневої зустрічі, що дозволяє християнам пізнати глибше той жахливий стан теперішнього християнства в світі, що його спричинив церковний роздор. Нехай же у тій віровизнаневій зустрічі в Римі не бракує і представників українського православного віровизнання, бо їх приявність вийде тільки на користь, а навіть на дочасне добро цілого українського народу".

Окрему увагу приділено в цьому посланні „Великому Неприявному" — Первоієрархові Української Католицької Церкви митрополитові Йосипові Сліпому. Спільне послання закінчується різдвяними побажаннями.

30-річчя мистецької діяльности В. Ласовського буде відзначене ретроспективною виставкою його образів

Ню Йорк. — Для відзначення 30-ліття мистецької і публіцистичної діяльности відомого українського маляра і мистецького критика Володимира Ласовського, яке припадає в цьому році, Об'єднання Мистців Українців в Америці влаштовує ретроспективну виставку його образів. Відбудеться відкриття виставки в неділю, дня 16-го грудня, о год. 12-ій вполудне в залях Літературно - Мистецького Клюбу при 149 Другій Евню в Ню Йорку. Триватиме виставка до дня 29-го грудня ц. р. і відвідувати її буде можна в суботи від год. 8-ої веч. до 10-ої веч., і в неділі від год. 12-ої вполудне до 8-ої веч. Напередодні закриття виставки, в п'ятницю 28-го грудня заходом Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку і в його приміщенні відбудеться реситаль скрипаля Яра Ласовського, сина мистця, який при фортепіяновому супроводі Калини Чічки - Андрієнко виконає твори Моцарта, Генделя, Баха, Бетговена, Паґаніні, Чайковського і Фоменка.

● **Посол італійського парляменту** Маттео Ґандіозо заявив, що підпільна злочинна організація „Мафія" на Сицилії вбила від 1945 року більше, як 500 осіб. В одному тільки сицилійському містечку Корлеоне на південь від Палермо „Мафія" вбила 153 особи.

„СВОБОДА" ПОЧИНАЄ ДРУК ПРОТОКОЛУ 25-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

Починаючи з цим числом, у „Свободі", офіціяльному органі Українського Народного Союзу, друкуватиметься впродовж цього та наступного тижнів Протокол 25-ої Конвенції цієї великої організації, що відбулася з кінцем травня цього року в Ню Йорку. Публікацію таких протоколів передбачає статут УНСоюзу, згідно з вимогами державних законів. Протокол був списаний обраними Конвенцією її секретарями, д-ром Петром Стерчом для української і адв. Томою Дармопраєм для англійської мов. Тому, що під час Конвенції обмірковувано і вирішувано багато важливих справ не тільки УНСоюзу, як братерсько-запомогової організації, але й загально - національних проблем, Протокол має загальну вартість, тому з ним варто познайомитись найширшим колам українського громадянства.

НА ЦЕЙЛЬОНІ ШІСТЬ ДЕРЖАВ РАДЯТЬ ПРО МИР В ІНДІЇ

Ню Делі. — В столиці Цейльону Кольомбо відбувається від понеділка 10 грудня ц. р. конференція шістьох невтральних держав в справі комунокитайсько - індійської війни. Об'єднана Арабська Республіка, Бірма, Камбоджа, Цейльон, Гана й Індонезія, які пропонували комуністичному Китаєві й Індії своє посередництво задля привернення миру в Азії, з'їхались на спільну конференцію, яка проте — за коментарями західньої преси — ледви чи зможе вийти поза плятонічні заклики до обох сторін, щоб вони засіли за конференційний стіл. Покищо однаково комуністичний Китай, як Індія використовують цейльонську конференцію, як терен власної пропаґанди, щоб переконати зібрані там тамошні невтральні країни про „свою" рацію. Особливо Індії, яка до цього часу грала ролю лідера невтральних країн, залежить на тому, щоб прихилити на свою сторону всіх невтральних. Покищо тільки одна Об'єднана Арабська Республіка заявилась була за індійським становищем, що комуно-китайські війська повинні завернути на лінію з-перед 8 вересня 1962 року, себто з часу, поки почалась остання велика комуно - китайська збройна аґресія проти Індії. Становище Індії боронить на цейльонській конференції генеральний секретар індійського міністерства закордонних справ, Б. К. Неру (брат прем'єра)) Сам прем'єр Джавагарлал Неру склав в минулий понеділок 10 ц. м. заяву в парляменті, що „підтримуємо становище власне й парляменту, що зобов'язуємося звільнити нашу країну від наїздника, без уваги на те, скільки нас це коштуватиме і як довго це триватиме". Ця рішуча заява прем'єра Неру втихомирила бурю, яка знялася внаслідку його попередньої заяви про „дискусії і розмови", які нібито ведуться вже між комуністичним Китаєм і Індією, — що публічна індійська опінія зрозуміла, як тайні закулісові наради з загрозою, що Неру зробить китайським комуністам великі територіяльні поступки. Тим часом китайські комуністи сконкретизували свої „компромісові" пропозиції: якщо Індія виречеться своїх претенсій в північно-західньому секторі, то комуністичний Китай визнає лінію Мек Магона (дотеперішній кордон) в північно-східньому обширі. Зрештою, комуністичний Китай далі настоює на тому, що війська обох сторін мають завернути на 12 миль (20 кілометрів) від лінії з 7 листопада 1959 року, згідно з своєю пропозицією з 20 листопада ц. р. Індія офіційно відкинула цю пропозицію. Покищо китайці помалу відтягають свої війська, але не відомо, чи не відновлять свого наступу, коли Індія почне обсаджувати звільнені ними землі. Неру видав заклик до індійських військ, щоб були напоготові, бо треба сподіватися підступу і нового китайського імперіялістичного наступу.

У Німеччині приспішено розв'язку кризи уряду

Бонн. — Західньо - німецький канцлер Конрад Аденауер загрозив, що коли впродовж 48 годин не буде згоди в міжпартійних нарадах про персональний склад нового уряду, то він сам призначить нових міністрів. Німецькі газети відразу зазначили, що та погроза має значення тільки як моральний натиск для приспішення переговорів, бо насправді новий уряд не може почати діяти без затвердження його парляментом. А втім, Християнсько - демократична партія Аденауера і Вільно - демократична партія вже в принципі погодились. Християнсько - соціяльна Унія, що є так мовити баварською відногою Християнсько - демократичної партії, яка завжди належала до урядової коаліції Аденауера, зажадала знову 4-х міністрів, як їх мала в старому уряді, з тою різницею, що на місце військового міністра Франца Йосифа Штравса, який зрікся свого посту, щоб облегшити створення нового уряду, на нового міністра військових справ призначити Германа Гехерля, дотеперішнього міністра внутрішніх справ.

Східньо-німецькі комуністи далі пропаґують „компроміс"

Берлін. — Східньо-німецька кампанія за „компроміси" в проблемах Німеччини й Берліну, започаткована минулотижневим виступом Вальтера Ульбріхта, продовжується в тамошній пресі. Головний східньо-німецький пропаґандист, Ґергард Айзлер, який свого часу втік з Америки, вирекшись високої кавції, — у великій статті в „Берлінер Цайтунґ" підтримав твердження Ульбріхта, що Східня Німеччина „готова до компромісу, який є необхідний в переговорах". Айзлер ставить конкретну ціль такого компромісу: „щоб бодай німці могли жити в мирі, поки не настануть передумови для з'єднення Німеччини". У чому саме мав би полягати той компроміс — східньо-німецькі комуністи не кажуть нічого. Тому й західньо-німецькі чинники не є певні, чи це не є тільки тактичний маневр для приспання чуйности західніх держав і західньо-німецького уряду, при одночасному приготовлюванні якогось дальшого аґресивного імперіялістичного наступу комуністів. Тому й західньо-берлінський посадник Віллі Брандт перестерігав проти надій на поправу ситуації, щоб не було зайвих розчарувань. Однак на Заході таки припускають, що у Москві, у зв'язку з Кубинською кризою, рішено відмовитись — бодай тимчасово — від настоювання на сепаратний совєтсько-східньонімецький мир.

У СВІТІ

● **Міжнародна Комісія Правників**, яка репрезентує коло 40.000 адвокатів з 90-х країн, проголосила 153-сторінковий звіт з своїх студій над відносинами в Еспанії і натаврувала в ньому режим голови еспанської держави Франціска Франка, ствердивши, що заперечування права голосу, критики і діяльности збоку будь-якої опозиції є найбільш характеристичною рисою фашистської (комуністичної) системи.

● **Західньо - німецький канцлер Конрад Аденауер** поставив за головну передумову коаліції його Християнсько - демократичної партії з Соціялістичною таку зміну конституції, яка дозволяла б на вибір послів тільки абсолютною більшістю, з виключенням додаткового приділювання мандатів партіям відповідно до відсотка отриманих голосів. Така зміна в практиці найбільше вдарила б по партії Вільних демократів. Соціялісти відкинули цю вимогу і це розбило переговори.

● **Французька Академія мистецтва** висловилась одноголосно проти того, щоб славетній образ „Монна Ліза" Леонардо да Вінчі випозичити з музею Лювр на показ в американських музеях. Справу вирішить міністер культури Андре Мальро. Французи бояться, щоб „Монна Ліза" не зникла під час її мандрівок по З'єдинених Державах. Це один із образів, які є безцінними.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.5;0 three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сити і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

„Ера Аденауера"

Конрад Аденауер уже ввійшов в історію, як один з найвидатніших державних мужів у часах після другої світової війни. Ставши 15-го вересня 1949-го року канцлером Німецької Федеративної Республіки (Західньої Німеччини), як голова новозаснованої Християнсько - Демократичної партії, Аденауер зберігає за собою це становище по нинішній день. Але він уже заповів, що восени наступного року, після закінчення парляментарної сесії, відійде від керми влади. З цього приводу німецькі газети пишуть, що наближається „кінець ери Аденауера'.

„Ера Аденауера" дуже різногранна і має свої світла й тіні. З іменем Конрада Аденауера нероздільно зв'язане здвигнення Західньої Німеччини буквально з румовищ до стану світлого економічного розквіту й добробуту. Політично Німеччина, яка в кінці останньої світової війни була тільки географічним поняттям, стала не тільки преважливим міжнародним чинником, підметом, а не предметом, міжнародних вирішувань, але й ініціятором створення нової Европи під гаслами західньої демократії, з антисовєтським і антикомуністичним вістрям. Історичними заслугами Конрада Аденауера було — на внутрішньому відтинку — переставлення німецької політичної думки з нацизму на демократизм, а на зовнішньому відтинку — замирення з „відвічним ворогом", Францією, та привернення Німеччині довір'я на всьому Заході. Лідер протинімецького резистансу у Франції, Шарль де Голь, прийшовши до влади, знайшов в особі Аденауера спільника й промотора ідеї об'єднання Західньої Европи, щоб вона, набравшись мілітарної й економічної сили, могла б опертися російсько - большевицькому імперіялізмові незалежно навіть від допомоги збоку Америки. В економічній ділянці ця ідея практично виявилась у формі Европейської Економічної Спільноти, відомої під популярною назвою Спільного Господарського Ринку, як могутнього господарського бльоку континентальної Західньої Европи. Політично — концепція де Голя - Аденауера має перед собою ще довгий та трудний шлях до зреалізування і є дискусійною, чи вона взагалі практично можлива.

Як кожна визначна індивідуальність, Конрад Аденауер був і є предметом не тільки звеличування, але й предметом найбільш неперебірливих атак. Колишній посадник міста Кельну, двічі арештований за часів Гітлера, як противник тоталітарної диктаторської системи, ставши прем'єром Західньої Німеччини помалу так зосередив всю владу в своїх руках, що в практиці наслідував Людовика XIV, який твердив: „Держава — це я!" Ця його еґоцентрично - абсолютна манера з'єднала йому багато ворогів також з-посеред зорієнтованого на Захід демократичного німецького громадянства. Однак, сила індивідуальности Аденауера, його величезний авторитет у міжнародному світі і наявні успіхи його внутрішньої та закордонної політики запевняли йому безперервність урядування впродовж понад 13 років.

І невідомо, як довго ще Конрад Аденауер очолював би західньонімецьку державу, якби не — дата його народження. Біологічний феномен — Конрад Аденауер в наступному місяці скінчить 87 років життя, зберігаючи все ще величезну вітальність, непослаблену живість ума, енерґію та працездатність. Хоч під час недавніх відвідин де Ґоля в Німеччині і сам гість, на 15 років молодший від Аденауера, і всі інші члени нарад та прийнять з утоми охляли, старий господар зберігав бадьорість. А втім, факт його 87-річчя дав притоку навіть його однопартійцям, втомленим його арбітральною поведінкою, приспішувати його відхід. Хоч ніби „нема людей незаступних", трудно буде заступити державного мужа на міру Конрада Аденауера. І тому незавидною буде доля його наступника, який довго ще діятиме в тіні Конрада Аденауера, наражений завжди на закид, що „в ері Аденауера" було інакше, краще...

Маніфестація української культури

Концерт на честь батька української музики Миколи Лисенка, що його дали минулої неділі, 9-го грудня, в Ню Йорку три найбільші хори в східній частині Америки — нюйоркська „Думка", філядельфійський „Кобзар" і нюаркська „Трембіта" — при співучасті солістів і симфонічної оркестри, був справжньою маніфестацією української культури в усіх трьох головних відношеннях: включених у програму точок, їх виконання і публіки.

Програма охоплювала найкращі і найбільш характеристичні зразки композиторської творчости Миколи Лисенка, суто національну характеристику якої на тлі світової музичної культури подав у святочному слові наш музиколог д-р Зиновій Лисько. Виконання цієї програми під мистецьким проводом і дириґентурою Антона Рудницького, мабуть, не мало собі рівного в останніх десятках років. А втім, про це скажуть своє слово кваліфіковані знавці. Рідкісним у теперішніх часах доповненням цих двох маніфестаційних виявів української культури була справді святочна публіка, що до останнього місця заповнила велику залю Гантер коледжу і була б, мабуть, заповнила вдвоє більшу.

Організаторам цієї великої імпрези — Союзові Українських Хорів Америки та його неструдженому і невтомному голові, мґрові Леонтієві Крушельницькому, як і виконавцям та публіці, належить заслужене признання. На концерті справді було що послухати і на що подивитися. Було й про що подумати. Бо коли наша громада може сьогодні спромогтися на таку справжню культурну маніфестацію, то, при всіх її трудноцах та недомаганнях, вона є великою громадою і має перед собою велике майбутнє. Її не всилі приглушити голос з Москви, що в той самий час передавав на хвилях етеру також концерт у честь Лисенка, дбайливо процензурованого комуно - московським сатрапом.

Безприкладна „конституція"

У середу, 5-го грудня цього року, населення Совєтського Союзу було свідком однієї з найбільш перфідних і забріханих совєтських показух — широко розгорненого відзначування „Дня Конституції СССР". З цього приводу всесоюзні і республіканські газети повиходили під бундючними заголовками і шапками - льозунґами про те, що совєтська конституція — це „безприкладний в історії факт", що ця конституція стала основою „совєтської демократії, найяскравішої демократії землі", що це — „демократія мільйонів", яка „ґарантує" мир, працю, свободу, рівність, братерство і щастя всіх народів".

До всіх цих мотивів, повторюваних кожного року до зануди, в цьому році додано ще мотив досі не надто часто підкреслюваного „народовластя". В заголовках передових статтей московська „Правда" ствердила, що совєтська конституція — це „Влада народу". „Ізвєстія" завторували, що „Країною править народ", „Радянська Україна" виписала передову про „Господаря — народ", а комсомольська „Молодь України" придумала гасло, що „Держава — це ми". В усіх цих статтях, як і в спеціяльно зорганізованих голосах із місць, совєтська пропаґанда намагається вмовити в поневолені Москвою народи, що вони мають нібито щось до говорення і вирішування.

В історії світової демократії „конституція СССР" справді таки не має ніякої паралелі. Тож саме ця конституція, доповнювана і змінювана багато разів протягом останніх десятиріч, узаконила не тільки ліквідацію цілих суспільних кляс, в тому числі й такої численної, як селянство, але й затвердила знищення всіх особистих свобід в СССР, включно з свободою приватної ініціятиви і з приватною власністю. Ґарантована в параграфі 9-му свобода праці для ремісників стала цілком безпредметною, бо ж верства ремісників в СССР перестала взагалі існувати. Якщо ж брати постанови цієї „конституції" про те, що найвищою владою в СССР є „Верховний Совєт СССР", то кожна підсовєтська людина, навіть шкільного віку, знає, що єдиною, найвищою, й всевирішальною владою в СССР є комуністична партія, яка приготовляє, апробує і переводить всі рішення таких нібито надрядних органів, як Верховний Совєт СССР чи окремих республік. Так само, якщо йде про свободу народів, „ощасливлених" фікціями окремих республік, то найбільшою брехнею у відношенні до них є параграф 17-ий цієї конституції, який дає їм облудне „право" вийти із складу СССР. Таких прикладів цілковитого заперечення дійсного стану можна було б наводити безліч, але й уже наведених вистачить, щоб ствердити, що конституція СССР є цілком таки безприкладною. Інакше й бути не може там, де єдиною метою конституції є закріплення партійної диктатури над поневоленими людьми і народами.

СПІЛЬНЕ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ВЛАДИК, ПРИЯВНИХ НА ВСЕЛЕНСЬКОМУ ДРУГОМУ ВАТИКАНСЬКОМУ СОБОРІ В РИМІ

ВИСОКОПРЕПОДОБНОМУ І ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ И ВІРНИМ НАШИХ ЄПАРХІЙ МИР У ГОСПОДІ И АРХИЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ

† МАКСИМ ГЕРМАНЮК
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Архиєпископ-Митрополит Вінніпезький Українців всієї Канади

† АМВРОЗ СЕНИШИН
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Архиєпископ-Митрополит Філядельфійський Українців ЗДА

† ІВАН БУЧКО
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Архиєпископ Левдакійський, Апостольський Візитатор Українців у Західній Европі

† ГАВРИЇЛ БУКАТКО
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Архиєпископ Моціссенський, Апостольський Адміністратор Крижевацький

† НІЛЬ САВАРИН
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Єпископ Едмонтонський

† ІЗИДОР БОРЕЦЬКИЙ
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Єпископ Торонтонський

† АНДРЕЙ РОБОРЕЦЬКИЙ
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Єпископ Саскатунський

† ЙОСИФ ШМОНДЮК
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Єпископ Стемфордський

† ЯРОСЛАВ ГАБРО
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Єпископ Шикаґський

† ІВАН ПРАШКО
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Єпископ Зігрітанський, Апостольський Екзарх Українців в Австралії

† ПЛАТОН КОРНИЛЯК
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Єпископ Кастрамартійський, Апостольський Екзарх Українців у Німеччині

† ВОЛОДИМИР МАЛАНЧУК
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Єпископ Епіфанський, Апостольський Екзарх Українців у Франції

† ЙОСИФ МАРТИНЕЦЬ
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Єпископ Судацький, Апостольський Екзарх Українців у Бразилії

† АНДРІЙ САПЕЛЯК
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Єпископ Севастопільський в Тракії, Апостольський Візитатор Українців в Арґентині

† АВГУСТИН ГОРНЯК
Божою Милістю і Благословенням Апостольського Престолу Єпископ Гермонтинський, Помічник Апостольського Екзарха Українців в Англії

Високопреподобні і Всечесні Отці,
Дорогі в Христі Браття і Сестри!

Вже другий місяць ми, ваші українські католицькі Владики, перебуваємо в столиці християнського світу, у Вічному Місті Римі. Як Пастирі Христового Стада, прибули ми сюди разом з усіми католицькими Єпископами всіх народів світу на візвання Вселенського Верховного Пастиря й Христового Намісника Папи Івана XXIII, щоб під його проводом на двадцять першому з черги Вселенському Соборі, Ватиканському Другому, застановитись над важними справами Вселенської Церкви та й щоб вирішити важні питання щодо дальшої діяльности для сповнення апостольських завдань Церкви — тобто для спасіння світу.

Ми знаємо, що Ви, Браття і Сестри, послушні дорученням Святішого Вітця, а також нашим дорученням, супроводите наші наради вашими святими молитвами і покаянними вчинками та разом з нами благаєте в Бога найкращого успіху для всіх наших зусиль, щоб наради і рішення Вселенського Собору принесли Христовій Церкві й цілову світові найобильніші щедроти Божого Милосердя та запевнили світові мир, любов і справедливість в житті одиниць і народів. І ми, ваші Владики, хоч тілом віддалені від вас, та серцем і душею об'єднані з вами, часто звертаємо наші думки до Вас і часто пам'ятаємо про Вас у наших молитвах на тутешніх святих місцях.

А нині, в Празник Входу в Храм Пресвятої Богородиці, з такої милої нагоди, що в престольному храмі св. Петра, де відбуваються наради Собору, на бажання Президії Собору відслужено в нашому українському обряді св. Архиєрейську Літургію на виблагання дарів Святого Духа для Собору, бажаємо оцим нашим спільним пастирським письмом переслати Вам усім, Дорогі в Христі Браття і Сестри, наш сердешний привіт і наше Архиєрейське благословення та поділитися з вами тими почуваннями, що виповнюють наші серця.

1) Наша радість з приводу нашої участи у Вселенському Соборі

Вже від першого дня, тобто від хвилі отворення Вселенського Собору, наші серця переповнені великою радістю, бо ми справді переживаємо величезний тріюмф соборної, Вселенської Церкви. Понад 2 500 католицьких Єпископів з усіх сторін світу, з Европи, Азії, Африки, Америки й Австралії, із Сходу й Заходу, всіх обрядів, усіх рас, збираються щодня у храмі св. Петра, над гробом Апостола Петра й обговорюють питання, що їх вирішення є важне для цілого християнського світу. Це двадцять перший з черги Собор Вселенської Церкви, що має ту саму ціль, що й попередні Собори, — ствердити перед Богом і перед світом, що Христова Церква це жива Божа установа, непереможна, якої ніякі сили, ні людські, ні навіть пекельні, не переможуть. Вона, мимо всіх труднощів і перешкод, всіх ворожих затій, остається завжди вірна своєму Божому посланництву, бо без похибки зберігає найцінніший скарб Христової науки та намагається поширювати її по цілому світі, між усіми людьми, вказуючи їм правильний шлях церковного правопорядку, що веде до вічного спасіння їх безсмертних душ. А що теперішній Собор відбувається у такому часі, коли безбожництво наступає силою й захоплює щораз ширші круги людства, а християнство, поділене на безліч віроісповідань, не має належної сили для спротиву, то Святіший Отець підкреслив ще й особливу ціль-мету для цього Собору — спричинити обнову християнського життя у віруючих християн, таку, що можна було б наявно пізнати те життя, як згідне з Христовими заповідями. Бо ж віруючий християнин не сміє ніколи забувати свою остаточну ціль — сповнити Божу волю і спасти свою душу. А в нинішні часи в житті багатьох християн можна завважити навіть затрату морального змислу й забуття остаточної цілі, бо витворилося і вже дуже поширилося хибне, а радніше поганське поняття, немов би ми лиш на те жили на цьому світі, щоб заживати вигід, приємностей і розкошів, не оглядаючись на Божі й церковні заповіді.

Щойно з досягненням обнови християнського життя можна думати про підготову шляху до привернення християнської єдности, насамперед через взаємне довір'я, наближення, зрозуміння, зустрічі і братню любов.

Тому й ми, ваші Владики, вдячні Божому Провидінню за те, що можемо брати участь у цьому Вселенському Соборі, що відбувається в такому незвичайно важному, здається, переломовому часі, можна сказати, на грані епох. Ми можемо засвідчити на Соборі не тільки про нашу, українську Католицьку Церкву у вільному світі, що вона непохитно зв'язана з святим Апостольським Престолом, але й про нашу Церкву в межах нашої Батьківщини України, що вона за свою непохитну вірність Апостольському Престолові зазнавала і зазнає лютих переслідувань.

Наша радість велика, бо це перший раз в нашій тисячолітній історії наші Владики в такому великому числі беруть участь у Вселенському Соборі і то в місті Римі, та ще й в час найтяжчого лихоліття, що його переживає наш український нарід.

2) Наша радість із смутком обнялась

Саме обставина найтяжчого лихоліття нашої історії не дозволяє нам радіти повною радістю, бо наші серця стиснені болем і журбою за долю нашої рідної Церкви в Україні, що опинилась у тяжкому московсько - большевицькому ярмі й мусіла зійти до новітніх катакомб. Глибокий смуток огорнув наші серця передусім з тієї причини, що немає між нами на Вселенському Соборі нашого Первоієрарха Високопреосвященнішого Митрополита Кир Йосифа, що вже вісімнадцять років закований у кайдани неволі за вірність Христові й Апостольському Престолові. Немає теж на Соборі Преосвященнішого Єпископа Кир Василія Гопка, від карпатських українців, бо й він від років ув'язнений, а вісток про нього ніяких певних немає, хіба такі, що затривожують.

З цього приводу боліє з нами й Святіший Отець, а цей свій біль висловив у торжественній промові, відкриваючи Собор такими словами: „Хочемо поділитися з вами глибоким болем серця із-за неприсутности багатьох так нам дорогих Єпископів, ув'язнених за свою вірність Христові і запроторених на заслання. Згадка про них побуджує нас до найгарячіших благань до Всевишнього Бога за цих Архипастирів". Напевно Святіший Отець, згадуючи тих відсутніх, неприявних Архипастирів, мав на думці передусім нашого Ісповідника св. віри Митрополита Йосифа, бо кілька днів пізніше схотів ще й письмом запевнити нас, Українських Церковних Ієрархів, про свою любов і подив для нашого геройського Митрополита і про свої змагання ужити всіх засобів, щоб виєднати звільнення нашого Митрополита Йосифа так, щоб він міг брати участь у Соборі. В тому письмі Святіший Отець поручає нам усім, Браття і Сестри, щоб ми помножили наші благання за

(Закінчення на стор. 3-ій)

К. Крупський

ЕКСПЕРТИ ВИСЛОВЛЮЮТЬСЯ

(II)

Большевики розуміють коексистенцію як інтенсифікацію комуністичної ідеології та підсилення підривної акції проти Заходу. Чим сильнішим стає СССР, тим гнучкішу стосує Москва політику, яка на Заході викликає ілюзії, начебто тоталітаризм у Совєтському Союзі модифікується і різниці між вільним та комуністичним світом затираються. Але ми певні, що комуністичний тоталітаризм ніколи не зречеться диктаторства і не дозволить свободи критики.

На Заході навіть у впливових колах знаходяться особи, які інтерпретують послаблення терору в СССР, як зворот до правдивої демократії. Деякі наївні люди вказують, як на приклад лібералізації, на наказ Хрущова, який він дав технічним працівникам, щоб вони критикували партію. А проте якраз цей наказ є доказом браку свободи. Деякі успіхи комуністичної ідеології в холодній війні можемо приписати неправильному розумінню комунізму на Заході. Зволікання Хрущова із підписанням договору з Східньою Німеччиною і здвигнення берлінського муру не є ознакою слабости Совєтського Союзу, як дехто думає. — Це вияви хитрої політики.

Слабістю вільного світу є брак захоплення свободою в душі і поведінці його громадянина, брак заінтересування холодною війною. В Західній Европі ситуація ще гірша. В деяких її країнах антиамериканізм серед інтелектуалів сильніший, як антикомунізм. Ми не потребуємо скликати антикомуністичних віч і застрашувати наше населення, бо факти говорять за себе, але ми мусимо знати правду не тільки про комунізм, але також про наші власні традиції свободи.

Третім фактором, що допомагає комунізмові, є наявність п'ятої колони, особливо сильної у Франції та Італії. Але найбільшим союзником комунізму, на якого Кремль щораз більше розраховує, є пацифістичний рух. Англійці повинні пригадати собі 1930-ті роки, коли їхній пацифізм заохотив Гітлера до агресії. Згідно з комуністичною ідеологією пацифізм є ознакою занепаду, і тому в СССР пацифізм не толерується. Але поза кордонами СССР комуністи інфільтрують пацифізм в мирові організації, перебільшуючи загрозу війни та поширюючи думки, начебто мілітарний спротив комуністичній агресії викличе війну, в якій всі загинуть.

Як ми, так і всі народи за залізною заслоною, повинні усвідомити, що боротьба з комунізмом є боротьбою за людську свободу, за інтелектуальну, культурну і духову інтеграцію та незалежність. Якщо большевики випередили нас у продукції „спутників", то вони можуть також випередити нас і в продукції різних товарів. Але в одному великому ділі вони не можуть нас випередити, а саме у свободі.

Третю частину статті п. н. „Економічна війна" написав Леон Герман, спеціяліст у совєтських справах при Конґресовій Бібліотеці.

Л. Герман каже, що слабості совєтської економіки такі поважні, що ніякі зміни не можуть її поправити. За 45 років комуністичний уряд спромігся лише на імітацію того, що Захід мав уже під час другої світової війни. Совєтська економіка не збалянсована, і всякі намагання большевиків дорівняти Америці на базі індустріяльної сили не вдаються.

Трудноші починаються в аграрній ділянці, де працює половина робітної сили всього СССР — 48 мільйонів у порівнянні з 7.5 мільйонами американських фермерів. У висліді совєтська сільськогосподарська продукція в два з половиною рази менша від американської. Подібне явище в індустрії, де совєтський робітник дає лише 31% продукції американського робітника. З цієї причини зростає критика тих, які, всупереч фактам, горлають про щасливе життя і закликають виконувати семирічку. Тож Хрущов шукає нових способів заохочувати населення. Тепер він каже, що „сам Ленін вимагав від нас, щоб ми вчилися у капіталістів організувати продукцію і торгівлю".

В дійсності большевики віддавна копіюють Захід, але це не дає бажаних наслідків. Совєтська торгівля достосована більше до політичних цілей, як до правдивого обміну. Експорт СССР становить лише 2% у світовій торгівлі, а разом з усім комуністичним бльоком — трохи більше, як 2%.

Крім цього Совєтський Союз веде політичну торгівлю по демпінґових цінах. Щоб вдержатися на міжнародному нафтовому ринку, большевики знизили ціну за свою нафту аж на 20-33%. Так само пробували вони знизити ціну на вугілля, щоб підірвати реґулярну його доставу із Західньої Европи. Одначе, західні країни мають такі величезні ресурси, що на такому способі торгівлі втрачають найбільше країни комуністичного бльоку. Тож недарма Хрущов так злоститься на Спільний Европейський Ринок. Він хоче протиставити цьому ринкові свій „Соціялістичний Світовий Ринок", але зустрічається з проблемами, які годі розв'язати в комуністичній системі.

Четверту частину статті п. н. „Червона підривна діяльність" написав Чарлз Б. Маршалл, професор Школи Завансованих в Міжнародних Студіях при Джан Гопкінс університеті.

На підставі кубинського конфлікту, — пише Ч. Маршалл, — бачимо, що комуністи не будуть обмежуватися лише тими країнами, які самі віддаються комунізмові. Наступними теренами совєтської підривної дії будуть окраїни Азії, Середній Схід, Африка та Латинська Америка. Активно загроженою є Південно-Східня Азія, особливо ж В'єтнам.

Протидіючи тим небезпекам комуністичної агресії, Америка буде виставлена на загрозу війни. Очевидно, що ЗДА можуть допомогти багатьом новоствореним державам, але така допомога обмежуватиметься рамами юрисдикції деяких держав. Безперечно, це буде довга боротьба, і так, як у всіх великих історичних конфронтаціях, вислід вирішуватимуть сила нервів, знання і наполегливість.

Борис Антоненко-Давидович

ЗА ШИРМОЮ

РОМАН

(50)

XXIII

Ходжаєв просив Олександра Івановича збудити його о другій ночі — хай, заступаючи один одного, вони почерґують так до ранку. Аби тільки перебути якось ніч, а ранком вони вже будуть у Ташкенті. Та Олександер Іванович не збудив його ні о другій, ні о третій, ні навіть о четвертій, коли у вагоні порідшала пітьма і в сірому світлі передрання речі помалу стали набувати свого звичайного вигляду.

Стомлений ц і л о д е н н о ю шарпаниною, Ходжаєв міцно спав на горішній полиці, а Олександер Іванович сидів, спершись на маленький столик, що відділяв його від приголов'я матері, і думав: як прикро, як образливо-прикро вмерти на світанку! Не ввечері, не вночі, а на світанку, на порозі нового дня, коли все оживає, прокидається, воскресає... І що більше він про це думав, то виразніше й переконливіше п е р е д ч у в а в, що саме десь на світанку і прийде ця страшна криза. І тому він боявся заснути.

Мати лежала, як у забутті. Інколи вона ненадовго розкривала очі і відсутнім поглядом дивилась кудись у стелю, де час від часу шелестів ґвинт вентиляції. Тоді Олександер Іванович нахилявся над її головою і пошепки питав:

— Може, води, мамо? Може, ще щось треба?

Мати не відповідала.

Він не чув її дихання, не турбував її марним мацанням пульсу, проте через якесь особливе відчуття, властиве не стільки лікареві, скільки синові, він непохибно знав, що мати ще жива.

Перед ранком він незчувся, як очі йому самі склепилися, і на якийсь час він перестав відчувати і матір, і самого себе. Коли ж раптом стрепенувся, мов хтось покликав його, у вагоні вже розвиднілось і де-не-де почали прокидатись пасажири. Плакала спросоння за стінкою дитина, хтось пройшов з рушником і зубною щіткою, пробігла через вагон провідниця, та не це збудило його, а — материн погляд. Голова матері була тепер повернута набік і очі звернені на нього. Це через те, мабуть, і здалося, що хтось покликав його. Він притьмом устав і кинувся до матері.

— Що тобі, мамо? — тремтячим голосом спитав він, чуючи, що зараз саме і надходить те, чого він сподівався всю ніч і чого так не хотілося йому дочекатись.

Посинілі уста матері заворушились і двічі трохи розтулились. Чи то йому причулося, чи справді мати хотіла щось сказати, але не могла вже вимовити — напружений слух Олександра Івановича вхопив тільки частину слова — якесь „пере..."

— Перевернути? — спитав він і нахилив до материних уст вухо. Та на відповідь почувся лише протяжний звук:

— С-с-с...

— Перестелити? — спитав, повернувшись до лиця матері, і йому привидівся в напівзакритих материних очах вираз досади й туги.

— Переяслав? — майже кричма спитав він, і повіки матері тихо склепились.

„Вона марить тим Переяславом..." — подумав Олександер Іванович і поквапно, щоб мати встигла ще почути, голосно сказав:

— Я відвезу, мамо.

Але мати більше вже не відгукнулась.

Вгорі прокинувся і відразу ж зіскочив додолу Ходжаєв.

— Уже ранок? — здивувався він, глянувши у вікно, де ось-ось мало блиснути перше сонячне проміння. — Ну, чого ж ви не збудили мене?! — сердито насупився на Олександра Івановича Ходжаєв. — Вам треба було самому поспати, набратися сил, а ви... — Він глянув через плече лікаря, який мовчки стояв до нього спиною, затулюючи собою обличчя матері, і притишено спитав: — Як там?..

ПРОТОКОЛ

XXV. ЮВІЛЕЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

що відбулася в готелі „Ню Йоркер" в Ню Йорку — в тижні від 21-го до 26-го травня 1962 р.

Двадцять п'ята Ювілейна Конвенція Українського Народного Союзу відбулася в приміщеннях готелю „Ню Йоркер" у місті Ню Йорк, Н. Й., в тижні від 21-го до 26-го травня 1962-го року з такою проголошеною програмою:

1) Відкриття Конвенції;
2) Звідомлення Верифікаційної Комісії;
3) Вибір:
   а) Конвенційної Президії в складі голови, двох заступників та двох секретарів,
   б) Виборчої Комісії в складі 11 членів,
   в) Комісії Просьб і Скарг в складі 5 членів;
4) Покликання Пресової Комісії;
5) Звідомлення головних урядовців Українського Народного Союзу: головного предсідника, заступника головного предсідника, заступниці головного предсідника, головного секретаря, головного касира, головних контролерів, головних радних і головного редактора „Свободи";
6) Дискусія над звідомленнями та їх прийняття;
7) Звідомлення Статутової Комісії; дискусія й ухвали;
8) Визначення висоти запорук і платні головного предсідника, головного секретаря і голов. касира;
9) Вибір Головного Уряду УНСоюзу;
10) Звідомлення Комісії Просьб і Скарг, дискусія та ухвали;
11) Внесення і ухвали для добра організації;
12) Різні справи;
13) Закриття Конвенції.

У Конвенції взяли участь:

1. ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ: Иосип Лисогір — головний предсідник; Степан Куропась — заступник головного предсідника; Анна Герман — заступниця головного предсідника; Ярослав Падох — головний секретар; Роман Слободян — головний касир.

2 ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ: Володимир Коссар, Володимир Галан, Петро Кучма, Петро Пуцило й Іван Кокольський.

3) ГОЛОВНІ РАДНІ: Богдан Зорич, Дмитро Шмагала, Тарас Шпікула, Іван Одежинський, Василь Б. Гуссар, Анна Чопик, Андрій Джула, Олена Штогрин, Володимир Дідик, Микола Даанскиба та Ярослав Гук.

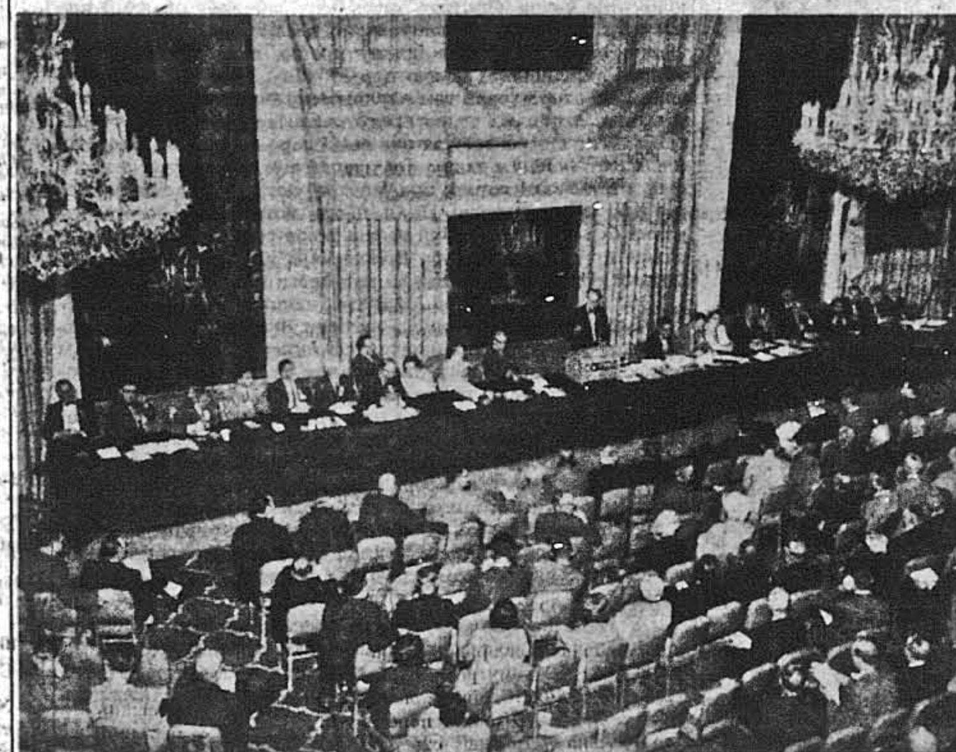
4) ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР органу УНСоюзу: Антін Драган.

5) ДЕЛЕГАТИ:

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делегата
1	2	Володимир Л. Чернега
2	2	Єлисавета Сенькович
3	1	Данило Слободян
4 — 9	2	Юліян Ревай
5	2	Іван Сидор
	2	Михайло Левицький
6 — 16	2	Андрій Вовк
7	2	Адольф Словік
8	2	Василь Мандзій
	2	Пилип Гарасимів
11 — 41	2	Петро Сціленний
12 — 400	2	Михайло Кузьма
13	2	Іван Карабін
14	2	Михайло Отрок
	2	Андрій Борвченко
15	2	Остап Зинюк
20	2	Андрій Триш
	2	Іван Крупка
21	2	Іван Бараник
22	2	Гелен В. Олек
23 — 18	2	Анна Прескович
24 — 396	2	Антін Кушнір
25	2	Квітка Стецюк
	2	Петро Постолюк
27	2	Ярослава Олесницька
	2	д-р Осип Утриско
29	2	Ольга О. Маліцак
30 — 60	2	Михайло Філіпс
33	2	Софія Оріх
35	2	Степан Д. Щурко
36	2	Софія Гунька
37	2	Марія Процак
38	2	Степан Чернянський
	2	Михайло Гулик
39	2	Іван Пиндус
	2	Олекса Шмокалюк
	2	Іван Пігуляк
42	2	Петро Головачук
	2	Володимир Новацький
44 — 95	2	Ксеня Шеска
45	2	Микола Сеник
	2	Яків Лежняк
46 — 188	2	Іван Сквіртянський
52 — 68	2	Дмитро Хрупалик
53	2	Карло Сачко
54 — 421	2	Антін Маланчук
55	2	Адам Ціздин
56 — 212	2	Михайло Медвідь
57	2	Степан Шпак
	2	Василь Семенович
58	1	Іван Яковенко
59	2	Михайло Галькевич
	2	Микола Івашків
63	2	Михайло Турко
	2	Мирослав Луковський
	2	Вільма М. Турко
64	2	Андрій Лопушняк
65	2	Андрій Сміт
67 — 10	2	Володимир Пепюк
69	2	Евдокія Линтей
70	2	Іван Патуляк
71 — 235	2	Іван Л. Бобак
73 — 285	2	Дмитро Лободяк
75	2	Богдан Верещинський
	2	Василь Чмир
76	2	Василь Салабун
	2	Микола Хачевський
78	2	Іван Петрунцьо
81 — 148	2	Петро Войтович
83	2	Степан Гавриш
	2	Роман Карбівник
85	2	Анна К. Лінговська
88 — 203	2	Володимир Квас
90	2	Іван Височанський
91	2	Петро Кочірка
93 — 138	2	Михайло Іваницький
94	2	Володимир Крушельницький
	2	Олександер Куцик
	2	Володимир Борискевич-Войд
96	2	Анна Юга
	2	Микола Драпала
97	1	Василь Бродський
99 — 169	2	Василь Валігун
100	2	Андрій Цебак
102	2	Микола Вобечко
	2	Григорій Голубець
	2	Іван Попович
103 — 222	2	Катерина А. Герріс
104	2	Гарасим Мисак
105	2	Іван Ракочий
	2	Степан Слободян
106	2	Василь Клепач
	2	Андрій Іванюк
	2	Михайло Попель
107 — 278	2	о. Павло Дармоць
108 — 50	2	Марія Сіліко
109	2	Володимир Звіряк
112	2	Доменіка Романович
	2	Марія Федак
113	2	д-р Петро Ю. Стерчо
	2	Осип Е. Куземчак
114	2	Володимир Бережан
	2	Микола Б. Ткачук
	2	Микола Ляшенко
117	2	Семен Кучма
120	2	Володимир Рефт
	2	Володимир Дренна
121	2	Олекса Гадз
123	2	Степан Меліш
124 — 313	2	Іван Драбик
125	2	Іванка Подола
	2	Анна Кикта
127	2	Розалія Сорока
	2	Ілля Була
	2	Максим Левицький
128 — 479	2	Осип Саноцький
130	2	Михайло Коваль
	2	Степан І. Ярема
131	2	Лев Боднар
	2	Микола Сенчишак
132 — 17	2	Осип Несторович
133	2	Мирон Литвин
134 — 384	2	Анна Клим
137	2	Михайло Колодруб
140 — 119	2	Іван Сенич
142	2	Мирослав Маркович
145 — 61	2	Павло Тетанич
146	2	Іван Підперигора
147	2	Іван Зазворський
	2	Осип Пінкович
	2	Іван Федорак
150	2	Василь Сава
151	2	Параня Лаба
152 — 322	2	Іван Вакум
153	2	Іван Сківра
	2	Микола Прасіцький
	2	Володимир Т. Дармопрай
155	2	Михайло Федишишин
	2	Микола Степаш
	2	Петро Гадек
156	2	Іван Рудницький
	2	Іван Пшеничняк
158	2	д-р Олександер Саноцький
	2	Юліян Павчак
161	2	Іван С. Антушак
	2	Станислав Прокопович
	2	Осип Литвин
163	2	Степан Филик
	2	Микола Курко
164	2	Іван Ролл
165 — 77	2	Марія К. Пелехата
168	2	Іван Бабин
170	2	Іван Грабар
	2	Павло Мелень
171	2	Стелла Раєн
173	2	Петро Щерба
174	2	д-р Атанас Слюсарчук
175	2	Ярослав Базюк
	2	д-р Денис Квітковський
176	2	Іван Воробель
177	2	Іван Лаба
178	2	Петро Ковальчук
179	2	Михайло Кульчицький
180 — 232	2	Ґеновефа З. Жеребняк
182	2	Іван Живицький
183	2	Микола Дякун
184	2	Богдан Ластовецький
186 — 248	2	Адам Баволяк
189	2	Петро Котельницький
	2	Іван Харамбура
191	2	Василь Колодій
	2	Панько Джинджиристий
192	2	Ярослав Сенишин
194	2	Василь Никифорук
	2	Іван Василишин
	2	Михайло Салдан
200	2	Карло Ворґуль
201 — 31	2	Роман Тенетило
204	2	Марія Гасій
	2	д-р Василь Палідвор
	2	д-р Олександер Соколишин
206	2	Евген Тепер
	2	Володимир Кіндефорський
207 — 199	2	Павло Рева
211	2	Теодор Соколовський
213	2	Василь Савран
217	2	Константин Шевчук
	2	Роман Пристай
	2	Теодор Кубарич
218	2	Степан Бурий
	2	Павло Лесоганич
219	2	Іван Мудровський
	2	Олександер Майбо
220	2	Григорій Гарасим
	2	Степан Брудний
221	2	Петро Куліш
	2	Іван Михальцевич
	2	Марія Шпікула
	2	Михайло Канюк
223	2	Іван Гринчишин
	2	Лука Худоба
226	2	Мирослав Кальба
229 — 144	2	Михайло Дутчак
230	2	Петро Ліщак
	2	Михайло Мартинишин
	2	Михайло Юрчишин
233	2	Олена Маґер
234	2	Іван Іваник
	2	Михайло Хитра
236	2	Іван Новак
237	2	Михайло Крика
238	2	Анна Ремик
	2	Петро Мороз
239	2	Михайло Ковальчук
	2	Іван Поритко
240	2	Осипа Олінкевич
	2	Андрій Стецяк
	2	Іван Ставничий
241 — 122	2	Стефан Бардачевський
242	2	Степан Мазур
243 — 216	2	Михайло Романик
245	2	Осип Гоянюк
	2	Михайло Мартиненко
251	2	Тарас Шмаґала
	2	Ярослав Кравчук
252	2	Петро Савчак
253	2	Василь Фіцик
254	2	Василь Романишин
	2	Антін Котик
256	2	Ольга С. Недошитко
257	2	Петро Сильчак
	2	Микола Новак
259	2	Юлія Гуґлик
262 — 84	2	Степанія Г. Беррі
266	2	Василь Труфин
	2	Володимир Варшона
267	2	Іван О. Флис
268	2	Омелян Барилка
270	2	Михайло Баран
271	2	Іван Чопко
272 — 435	2	Степан Курляк
274	2	Олекса Добрянський
275 — 306	2	Володимир Юрків
276	2	Михайло Фук
	2	о. Микола Федорович
277	2	Евстахій Гомотюк
	2	Володимир Василенко
	2	Роман Романишин
280	1	Володимир Рубльовський
281	2	Іван Довгань
282 — 332	2	Катерина Лукач
283	2	Павло Пироганич
284	2	Іван Василюка
286	2	Лука Балютянський
287	2	Теодор Литвинюк
	2	Володимир Сохан
288	2	Володимир Заґвоський
289	2	Іван В. Мишук
290 — 405	2	Михайлина Іванюк
291	2	Марґарета Рутенська
292	2	Петро Федик
	2	Михайло Дужий
	2	Володимир Візничак
293	2	Марія Демидчук
	2	Мері Душник
295	2	Василь Пулк
	2	Станислав Мотрович
296	2	Петро Лобур
298 — 210	2	Іван Франко
300 — 118	1	Франко Кавчак
301	2	Петро Врублівський
303 — 503	2	Осип Мащак
304	2	Микола Гнатик
	2	Михайло Завійський
305	2	Михайло Гентош
307 — 315	2	Дмитро Галонжка
308 — 111	2	Петро Івасишин
310 — 66	2	Микола Долгун
316	2	Володимир Гавриляк
	2	Іван Романів
	2	Володимир Сверида
317 — 263	2	Анастазія Д. Андрусишин
318 — 47	2	Теодора Демчук
319 — 326	2	Юрій Вельґош
320	2	Іван Малко
	2	Данило Пісецький
321	2	Іван Яворський
323	2	Михайло Білик
324	2	Іван Струк
325	2	Василь Цюпа
	2	Василь Троць
	2	Володимир Клосник
327	2	Андронік Копистянський
328 — 62	2	Богдан Ковч
330	2	Ярослав Мартинюк
331 — 261	2	Антін Романюк
333 — 409	2	Іван Боберський
334	2	Степанія Боганик
	2	Микола Задерецький
335 — 80	2	Михайло Лазука
336	2	Григорій Кісіль
	2	Григорій Степаник
337	2	Емануіл Притула
338	2	Павло Янковський
339	2	Семен Лупацій
341	2	Іван Хрін
	2	Павло Дуда
342	2	о. Іван Гундяк
343	2	Катерина Федоришин
345	2	Микола Дербуш
	2	Дмитро Янковський
346 — 299	2	Роман Чучкевич
347	2	Григорій Тимчій
348	2	Марія Стахура
	2	Естелла Волошин
349 — 417	2	Иосип Геречка
350	2	Григорій Слобода
352	2	Ярослав Щербак
353 — 344	2	Николай Василюк
354 — 141	2	Володимир Столярський
355	1	Михайло Генковський
356	2	Михайло Воробець
358 — 279	2	Катерина Мураль
360 — 403	2	Іван Гаврилюк
361	2	Михайло Пізнак
	2	д-р Богдан Левицький
	2	д-р Василь Вишиваний
	2	Степан Ковальчук
362	2	Федір Петрик
363 — 215	2	Дмитро Базів
364	2	Володимир Владика
	2	д-р Михайло С. Пап
	2	Марія Кукіз
367	2	Василь Попович
	2	Василь Пукіш
	2	Василь Гринів
368 — 429	2	Степан Маік
369	2	Ева Колтунюк
370	2	Василь Гіня
371	2	Юліян Баранюк
	2	Павло Заболоцький
372	2	Іван Головка
373 — 309	2	Варвара Івасютяк

Починається Конвенція... 443 повноправні делеґатки і делеґати, що мають разом усіх 856 голосів, зайняли місця у великій балевій залі готелю „Ню Йоркер" та з увагою слідкують за формальностями відкриття цього великого парляменту найстаршої і найбільшої організації українців у вільному світі.

У тому ж часі за президіяльним столом зайняла місце вже новообрана Президія Конвенції з адв. Іваном Флисом на чолі та готові до звітів члени Головного Уряду Українського Народного Союзу із членами Головного Екзекутивного Комітету: головним предсідником Иосипом Лисогором, заступниками головного предсідника інж. Степаном Куропасем і Анною Герман, головним секретарем д-ром Ярославом Падохом та головним касиром Романом Слободяном у проводі.

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делеґата
374	2	Володимир Ганчар
375	2	Еміль Грималяк
	2	Іван Данківський
379	2	Михайло Семків
	2	Василь Семків
	2	Михайло Марчук
380 — 394	2	Микола Кормелюк
382 — 28	2	Катерина Гарбіст
383	2	Іван Гродзінський
385	2	Іван Машталір
	2	Петро Пишко
386 — 72	2	Степан Лисогір
387 — 246	2	Василь Олійник
388	2	Євфемія Воловняк
	2	о. Омелян Мицик
389 — 477	2	д-р Мирослав Прокоп
395	2	Елейн Ропке
397	2	Іван Скочиляс
	2	Михайло Нич
399	2	Іван Красник
	2	Зенон Дзядик
406	2	Микола Мартинюк
	2	Михайло Борик
413 — 312	1	Олена Ратушна
414	2	Іван Телюк
	2	Софія Березицька
418 — 470	2	Іван Мельник
423	2	Теодозій Носісвич
	2	Мирон Куропась
	2	Іван В. Іванчук
427	2	Пилип Цибуляк
430	2	Осип Бакай
	2	Володимир Шиприкевич
	2	Роман Книш
432	2	Микола Мотта
	2	Евген Мастикаш
	2	Юрій Карманін
	2	Онуфрій Максимів
433 — 160	2	Августин И. Рудник
434	2	Богдан Мельник
	2	Дмитро Попадинець
436 — 449	2	Петро Вербовецький
437	2	Михайло Малинівський
	2	Роман Чорнобіль
438 — 265	2	Степан Терлецький
439	2	Володимир Зацерковний
440	2	Семен Левицький
441	2	Ґльорія Гольт
	2	Дмитро Заневич
445	2	Михайло Коваль
	2	Іван Геврик
450 — 187	2	Христя Навроцька
451 — 504	2	Єфим Омельченко
452 — 376	2	Марія Сцібайло
454 — 446	2	Іван Іванець
455	2	Степанія Галичин
457	2	Ольга Соневицька
458	2	Франко Стахів
459	1	Анастазія Бордун
461 — 466	2	Іван Федонь
464	2	Микола Хомин
465 — 480	2	Михайло Черешневський
468 — 460	2	Петро Самець
469	2	Карпо Чорномаз
471	2	Володимир Цимбала
	2	Павло Дубас
472	2	Степанія Кочій
473	2	Осип Чайківський
	2	Ілля Гомонко
476 — 351	2	Павло Маряк
478 — 49	2	Василь Остапяк
481 — 264	2	Григорій Шараневич
484	2	Володимир Запаранюк
	2	Михайло Дмитрів
485 — 143	2	д-р М. Сидор Чорторийський
487	2	Микола Денисюк
489	1	Микола Шпитко
490 — 359	2	Олена Чорномаз
495 — 456	2	Іван Паньків
498 — 500	2	Осип Касюхнич

Згідно з постановами статуту, Головний Екзекутивний Комітет найменував у ході підготови Конвенції членів Статутової та Верифікаційної комісій, які діяли вже перед початком Конвенції. До Статутової Комісії ввійшли: Іван Скочиляс, Відділ ч. 397; Євген Мастикаш, Відділ ч. 432; Іванка Подола, Відділ ч. 125, Ґеновефа З. Жеребняк, Відділ 180 та Іван Василишин, Відділ 194. До Верифікаційної Комісії ввійшли: Іван Зазворський, Відділ 147; Петро Головачук, Відділ 42; Іван Телюк, Відділ 414; Василь Попович, Відділ 367 та Михайло Семків, Відділ 379.

ПЕРША СЕСІЯ

25-та Ювілейна Конвенція Українського Народного Союзу почалася в заповідженому в проголошенні часі й місці, тобто в понеділок, 21-го травня 1962-го року, в годині 9:00 рано у великій залі готелю „Ню Йоркер" в місті Ню Йорку, Н. И. На запрошення головного предсідника Йосипа Лисогора, український католицький священик о. д-р Мелетій Соловій, ЧСВВ, з парохії св. Юра в Ню Йорку, відмовив молитву, щоб Господь благословив праці Конвенції. Після відспівання американського гимну оперовою співачкою панею Марією Лисогір й українського гимну усіми приявними на залі, головний предсідник представив усіх членів Головного Уряду та згадав померлих членів, а зокрема вибраного на останній Конвенції головного предсідника сл. п. Дмитра Галичина, який у міжконвенційному часі відійшов у вічність. На заклик головного предсідника учасники Конвенції повставанням з місць вшанували одноквилинною мовчанкою пам'ять всіх померлих членів, а зокрема сл. п. Дмитра Галичина. Відтак Йосип Лисогір виголосив таку вступну промову:

ВСТУПНЕ СЛОВО ГОЛ. ПРЕДС. ЙОСИПА ЛИСОГОРА

„Це направду велика честь і привілей вітати Вас сьогодні на цій двадцят п'ятій конвенції Українського Народного Союзу та формально її відкрити.

Ми зібралися тут згідно з постановою статуту, щоб перевірити і оцінити діяльність нашого Союзу за останні чотири роки, скласти пляни і винести такі постанови і рішення, що, в нашій оцінці могли б дати найкращі позитивні результати для нашого членства в наступних роках.

Ця Конвенція, підпорядкована тільки законам і постановам стейтів і провінцій, в яких ми ведемо свою діяльність, є найвищою владою в усіх справах, що відносяться до нашого Союзу та його діяльности. Очевидно, що всі очікують від нас мудрих і творчих рішень. Наші члени на всіх великих просторах З'єдинених Держав і Канади від океану до океану слідкуватимуть за цим найбільшим зібранням з найбільшим довір'ям і певністю, що витворилися впродовж шістдесять вісім років творчого існування нашого Союзу, як також з великими надіями, що ці наші тижневі наради матимуть найкращі успіхи.

Переслані Вам звіти головних урядовців з'ясували Вам в подробицях діяльність та досягнення Українського Народного Союзу за останні чотири роки. Ми добилися основного збільшення нашого членства і майна. Наші члени і їхні спадкоємці одержали збільшені користі, включно із вищими готівковими дивідендами. Загальна сума забезпечення збільшилася до $62.000.000. Все вказує на дальший ріст і розвиток. Маємо неомильні ознаки спроможности нашого Союзу запевнити своїм членам більший господарський добробут.

Та це тільки частина справи. Людина бо живе не тільки хлібом. Існують інші вартості, не менш вітальні для здоров'я та повного, вартісного життя. Ми є гордими нащадками народу, що має тисячолітню культуру, прекрасні традиції і звичаї. Ми становимо невід'ємну частину тієї історії і культури та релігії наших предків. Ця велика спадщина, яку ми одержали від наших предків, мусить бути виявлена, ми повинні її продовжувати і збагачувати. Наш Союз, заснований на засадах братерства і співпраці для спільного добра, подбав про засоби для об'єднання і порозуміння між нашим народом, щоб в той спосіб змагати до спільної мети. Відділи Українського Народного Союзу та їх активність на місцях допомагають нашим людям жити їхнім власним життям, до якого вони призвичаїлися та яке їм дороге. Колись воно могло виглядати простим і навіть примітивним, але із ростом членства і майна Українського Народного Союзу виросли також і важливість та престиж наших українських громад.

Провідним маяком у цьому була наша „Свобода". Тридцят років тому до неї долучився англомовний „Український Тижневик" для наших народжених в Америці членів, а вісім років тому прийшла райдужна „Веселка" для наших дітей. Численні книжки, альманахи і календарі, брошури та інші видання виходили рік за роком з Видавництва „Свободи", збагачуючи наш доробок, поширюючи правду про нашу Українську Батьківщину і наш Український Нарід. Кожна конвенція могла відмітити якусь нову, важливу працю. І цей рік не є виїмком. Ми випускаємо в світ одну з найважливіших, якщо не найважливішу працю, яка будь-коли появилася англійською мовою про Україну. Маю на думці перший, 1200-сторінковий том англомовної енциклопедії Українознавства, яку саме тепер приготовляє до друку в-во торонтонського університету та яка вже скоро появиться. Вкоротці після того повинен появитися другий том, матеріяли до якого вже в більшості готові, хоч і потребують ще основнішої перевірки та доповнень. Плян цього монументального видання був започаткований десять років тому спільною ініціятивою професора доктора Володимира Кубійовича, що є головним редактором книги, та покійного головного редактора „Свободи" доктора Луки Мишуги і нашого довголітнього головного предсідника, славної пам'яти Дмитра Галичина. Університет у Торонті, прийнявши цю книгу до друку, назвав її одною з найвидатніших джерельних праць двадцятого сторіччя. Це бо справді монументальний твір, що займе важливе місце та може відіграти рішальну ролю в тих не тільки наукових, але й урядових колах, що зацікавлені справами центральної і східньої Европи. Членство Українського Народного Союзу може заслужено гордитись цим єдиним у своєму роді досягненням, а англомовний світ може бути тільки вдячний Українському Народому Союзові, що допоміг українським науковцям дати свій вартісний вклад у досі радше скромне знання слов'янських народів взагалі, а українського народу зокрема.

У своїх постійних зусиллях і намаганнях поліпшувати свою власну долю та долю своїх родин, члени Українського Народного Союзу ані на одну хвилину не втрачали із свого зору тієї боротьби, що її веде за свою волю і незалежність наша батьківщина — Україна.

Більше ніж сорок років тому, як московський большевизм насильством і розбоєм знищив Українську Народну Республіку та встановив свою народовбивчу окупаційну владу над українським народом, американські українці із своїм Українським Народним Союзом стали у проводі боротьби проти большевизму і стоять у ньому сьогодні. Український Народний Союз допоміг змобілізувати українців Америки і Канади у могутню силу, що завзято і безперервно поборює комуно - московську імперіялістичну тиранію. Без перебільшення можемо твердити, що ми знаємо московський большевизм, його характер і його загрозу ліпше, ніж будь-яка інша група у вільному світі. Ми знаємо всі комуністичні інтриги, що сьогодні прибрали вже інші, ще більш рафіновані форми. У змаганні до своєї мети — запанування над світом, московський большевизм не гребує жадними засобами. До колишніх розбою, насильства і скритовбивств, долучились тепер дипломатична хитрість і підступ, брехні і фальшування історичних фактів під маскою нібито сердечних дебат та приязних усмішок. Віддзеркалення і наслідки цих нових метод ми бачимо щоденно в пресі і не можемо сказати, що вони не приносять Кремлеві користи. Ми постійно підносимо наш голос перестороги, але він часто є голосом вопіющого во пустині, його не дочувають зокрема там, де він міг би мати значення. Це зокрема тому, що як досі — ми не маємо досить великої економічної сили, бракує нам такого престижу і таких політичних впливів, що могли б донести наш голос до тих людей, які рішають.

Виникає запит: чому ж нам бракує відповідного впливу, чому ми не маємо відповідного престижу? Це правда, що ми творимо відносно малу групу, але — чи аж таку малу? Два мільйони українців у З'єдинених Державах і Канаді це більше ніж населення деяких з тих нових держав, що їх тепер прийнято до Об'єднаних Націй. Ні, справа цілком не в тому, що нас мало. Наша слабість у тому, що з тих двох мільйонів українців в Америці і Канаді відносно мало згуртованих в такій організації, як Український Народний Союз! Це правда, що наш Союз із своїми 82.000 членами і 26.000.000 долярами майна є найбільшою, фінансово наймогутнішою і найбільшою українською братерською організацією у вільному світі. І цю славу ми здобули, об'єднавши в наших рядах заледви чотири відсотки наших людей в Америці і Канаді. Де ж інші і чому вони не є в Союзі? Відповідь на ці запити і є головною причиною нашого безсилля.

Пригляньмось цій справі дещо ближче, проаналізуймо її. Два мільйони українців в Америці і Канаді, що становлять приблизно 600,000 родин, мають — можна догадуватися — 40 до 50 мільйонів долярів прибутків тижнево, отже приблизно два з половиною більйона долярів річно. Тепер, згідно з офіційною статистикою, наші люди в З'єдинених Державах платять 80 до 100 мільйонів долярів річно на вкладки за життьове забезпечення. Будьмо консервативні і зменшім цю суму на 60 відсотків і ми все ще матимемо суму 30 до 40 мільйонів, що їх видають наші люди на вкладки за життьове забезпечення річно. З цієї суми Український Народний Союз дістає два мільйони п'ятсот тисяч, отже заледве шість до вісім відсотків. Три інші українські Союзи можуть одержувати разом ще який мільйон на вкладки за життьове забезпечення. Це значить, що щонайменше 28 до 36 з половиною мільйонів долярів нашого українського майна йде річно в руки не - українських асекураційних компаній. Це великий гріш і ясно, що ці забепеченеві компанії і їх приятелі у власному інтересі не робитимуть нічого такого, що могло б причинитися до росту і збільшення престижу українських організацій. Навпаки, їхнім логічним моттом і гаслом є держати нас незорганізованими і держати наші гроші.

Тим то й очевидна справа, що до росту нашої організації, а з цим і нашого престижу та наших впливів ми можемо причинитися тільки ми самі. В цьому випадку ми намарно очікували б якогось Санта Клоса. Немає директора великої корпорації або державного урядовця, який створив би для нас те, чого ми хочемо і чого нам потрібно. Ми мусимо робити це самі нашими спосібностями, на наш час і за наші гроші.

На щастя, ми можемо це робити і це ми доказали. 69 років тому, в 1893 р. о. Грушка почав видавати „Свободу", бо вірив, що вона допоможе українським імігрантам допомогти собі самим. І він не помилився. Його слідами пішли о. Дмитрів, о. Макар і о. Ардан. Опісля прийшли Антін Цурковський, Осип Стеткевич, Володимир Лотоцький, Омелян Ревюк, доктор Лука Мишуга і наш теперішній редактор Антін Драган. У 1894 році наші вуглекопи в Пенсилвенії заснували наш Союз і вибрали Теодозія Талпаша як першого його головного предсідника в тій вірі і надії, що українці, об'єднавшись, можуть більше зробити для себе і своїх родин в новому світі та для свого народу в старому краю. І вони не помилилися. Після Талпаша прийшли Іван Глова, Юрій Хиляк, о. Бончевський, о. Стефанович, Константин Кирчів, Дмитро Капітула, Семен Ядловський, Теодор Грицай, Микола Мурашко, Дмитро Галичин. Ці люди, працювали пліч-о-пліч з іншими урядовцями та найширшими колами союзового членства, зокрема відділовими урядовцями, крок за кроком будували і розбудовували наш Союз. Ми можемо і повинні робити те саме, що вони робили, але ми повинні робити це скоріше. Ми бо маємо на це кращі передумови: маємо більше членів, більше фондів, більше талантів і більше можливостей.

Від 1933-го року, в якому Дмитро Галичин уперше був обраний на головного секретаря нашого Союзу, союзове членство збільшилося вчетверо, а союзове майно на 1,200 відсотків. За той час членство Союзу збільшилося з 20,000 на 82,000. Якщоб ми задержали такий сам темп нашого росту, то за чергових 29 років Союз повинен мати понад 325,000 членів і понад 300,000,000 долярів майна.

Цим оптимістичним передбачуванням — на яке дехто з вас може в сумніві похитати головою — я закінчу ці свої вступні завваги. Моїм одиноким проханням є; щоб Ви постійно і завжди пам'ятали, скільки відваги і завзяття, скільки віри і тяжкого труду треба було, щоб збудувати Український Народний Союз таким, як він сьогодні є. Наші батьки-піонери віддавали труд свого життя на те, щоб ми, їхні нащадки, могли втішатися плодами їхньої праці. Вони досягнули свою мету. Не знаючи, що доля принесе нам у майбутньому, але з думкою про тих, що прийдуть після нас, робімо те саме: розбудовуймо наш Союз у ще більшу і ще могутнішу організацію, щоб він міг ще ліпше служити майбутнім ґенераціям!"

Після формального проголошення головним предсідником Йосипом Лисогором Конвенцію відкритою та прочитання ним порядку нарад, що, згідно з постановами статуту УНСоюзу, був своєчасно опублікований в органі УНСоюзу „Свободі", на внесок делеґата 204-го Відділу, д-ра Олександра Соколишина, підтриманий іншим делеґатом того ж Відділу, д-ром Василем Палідвором, Конвенція одноголосно затвердила проголошений Головним Урядом порядок нарад.

Після короткої перерви в нарадах, головний предсідник попросив до слова представника Верифікаційної Комісії, дел. 147-го Відділу Івана Зазворського, який подав до відома склад Комісії та з черги попросив до прочитання Протоколу з праць Комісії її секретаря Івана Телюка, делеґата 414-го Відділу. Мгр. Іван Телюк прочитав слідуючий протокол:

ПРОТОКОЛ

ВЕРИФІКАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ 25-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНС.

Комісія почала працю 17-го травня 1962 р. о год. 10-ій перед полуднем в приміщенні УНСоюзу в Джерзі Сіті.

Члени Комісії: пп. Іван Зазворський, Відділ 147, ст. Пенсилвенія; Іван Телюк, Відділ 414, ст. Коннектикат; Петро Головачук, Відділ 42, ст. Ню Джерзі; Василь Попович, Відділ 367, ст. Ню Йорк; Михайло Семків, Відділ 379, ст. Іллиной.

Комісія уконституувалась, як слідує: предсідник — Іван Зазворський; секретар укр. мови — Іван Телюк; секретар англ. мови — Василь Попович.

Члени Комісії: Михайло Семків, Петро Головчук.

Прийнято слідуючий порядок нарад: 1. Відкриття. 2. Загальні інформації членів Екзекутиви. 3. Уконституування Комісії. 4. Ділові справи. 5. Реєстрація делеґатів. 6. Різне. 7. Звіт Комісії перед делеґатами. 8. Розв'язання Комісії.

ад 1) Засідання Комісії відкрив гол. предсідник УНС Йосип Лисогір, вітаючи членів.

ад 2) Про завдання Комісії та загальний перегляд справ, переданих на розгляд, інформували: гол. предсідник Йосип Лисогір, відтак гол. секретар Ярослав Падох.

3) Комісія уконституувалась, як подано повище:

ад 4) Комісія розглядала 7 протестів із слідуючих Відділів: Відділ 56 — Віллінг, Вест Віржінія, Відділ 192 — Геркімер, Ню Йорк, Відділ 441 — Форт Вілліям, Онтаріо, Канада, Відділ 361 — Ню Йорк, Н. И., Відділ 252 — Шикаго, Іллиной, Відділ 176 — Ембридж, Пенсилвенія, Відділ 183 — Дітройт, Мишиґен.

Справа Відділу 56: Комісія вирішила, що правним делеґатом являється п. Медвідь. Предложені протоколи Зборів Відділу виказують, що проти вибору й получення Відділу з іншим для вибору делеґата не було спротиву й не висунено ніякого іншого кандидата. Протест визнано безпідставним.

Справа Відділу ч. 192: Комісія не знайшла причини для уневажнення виборів, бо статут не забороняє голосувати членам, які прибули на збори пізніше.

Справа Відділу ч. 441: Комісія рішила, що коли некваліфіковані члени голосують, то згідно з $37 статуту їх права повинні бути запротестовані перед голосуванням. Хоча б і ці два голоси були уневажнені, все таки вони не вплинули б на зміну вибору. Одначе, беручи під увагу заслуги секретаря Голта, Комісія рішила вислати йому окремого листа.

Справа Відділу ч. 361: З огляду на деякі неточності, рішено справу відложити на пізніше. Для ближчих і точніших інформацій запрошено пп. Галичина й Винника на день 19-го травня ц. р. на год. 2-гу по пол. до готелю Ню Йоркер.

Справа Відділу ч. 252: Комісія признала права делеґатові п. Савчакові.

Справа Відділу ч. 176: Комісія приняла до відома, що перші Збори Відділу для вибору делеґата відбулися неправильно тому, що були подані неправдиві інформації, які вплинули на вибір делеґата. Другі Збори вибрали на делеґата п. Воробля й йому признається права делеґата.

Справа Відділу ч. 183: Комісія ствердила, що немає достаточних причин для уневажнення виборів, бо протестант дістав 8 голосів проти 18, а вимагає уневажнити голоси тільки 5-ох членів, що у висліді не змінило б висліду голосування.

На тім закінчено перший день нарад о год. 5:30 по пол.

Продовження ділових справ дня 18 травня 1962-го року.

Наради розпочато о год. 3-ій по полудні.

Другий день нарад. — Комісія приділила увагу перевірці уповноважень поодиноких делеґатів.

Між іншим виявлено, що 52 делеґати на 25-ту Конвенцію УНС не мають газети „Свобода", чи „Юкрейнісн Вікли", як також багато мають тільки 500-долярові грамоти забезпечення. Побажаним є, щоб на слідуючу Конвенцію цій справі приділено більше уваги.

Третій день нарад. — 19-го травня ц. р. відбувся в готелі Ню Йоркер.

Комісія о год. 2-ій по поллудні ще раз розглядала справу Відділу ч. 361, як також вислухала особисті вияснення пп. Галичина й Винника. Остаточно рішено, що немає достаточних статутових причин для уневажнення виборів.

Четвертий день нарад. — Комісія переводила реєстрацію делеґатів, у висліді якої ствердженo: у Відділі ч. 280 помер делеґат, — затверджено на його місце заступника;

У Відділах: 63, 69, 96, 106, 112, 127, 168, 189, 204, 252, 283, 298 - 210 345, 379, 385, 430, 440 і 441 — затверджено на місце делеґатів їх заступників.

В підсумках Верифікаційної Комісії стверджено, що в Конвенції беруть участь: 21 головних урядовців з правом по одному рішальному голосові; 9 делеґатів, які мають по одному голосові, та 413 делеґатів, які мають по два голоси. Отже разом 422 делеґати і 21 головних урядовців, тобто 443 голосуючих учасників з 856 голосами.

ВИБІР ПРЕЗИДІЇ

Іван Флис
предсідник 25-ої Конвенції УНСоюзу

Головний предсідник подякував членам Верифікаційної Комісії за їхню працю і проголосив приступлення до вибору Президії Конвенції, тобто її голови, двох заступників і двох серектарів, при чому з'ясував процедуру вибору в той спосіб, що кожного члена Президії вибиратиметься окремо. По відкритті листи кандидатів на предсідника Конвенції із залі подано й підтримано кандидатури: адвоката Івана Флиса, делеґата 267-го Відділу; д-ра С. Папа, делеґата 364-го Відділу, та Івана Іванчука, делеґата 423-го Відділу. Більшістю голосів на предсідника Конвенції обрано адвоката Івана Флиса.

На пост першого заступника предсідника Конвенції із залі подано й підтримано кандидатури таких делеґатів: д-р Михайло С. Пап, Ґеновефа Жеребняк з 180-го Відділу, Стефанія Галичин із 455-го Відділу, Іван Порктко з 239-го Відділу, д-р Василь Палідвор з 204-го Відділу та Іван В. Іванчук. Ґеновефа Жеребняк зреклася кандидатури, мотивуючи тим, що першим заступником предсідника повинен бути обраний мужчина. Більшістю голосів обрано делеґата 423-го Відділу Івана В. Іванчука першим заступником предсід. Конвенції.

На пост другого заступника предсідника Конвенції подано й підтримано з залі кандидатури пань Ґеновефи Жеребняк із 180-го Відділу та Стефанії Галичин із 455-го Відділу. Більшістю голосів обрано п-і Ґеновефу Жеребняк.

На пост секретаря Конвенції в українській мові подано із залі й підтримано кандидатури: д-ра Петра Ю. Стерча із 113-го Відділу та п. Василя Никифорука із 194-го Відділу. Більшістю голосів вибрано українсько - мовним секретарем Конвенції д-ра Петра Стерча. На англомовного секретаря Конвенції номіновано й обрано адвоката Володимира Тому Дармопрая, делеґата 153-го Відділу.

Перебираючи провід Конвенції, предсідник Іван Флис подякував у власному імені та в імені інших членів Президії за довір'я та вибір і точно о год. 12-ій вполудне проголосив перерву нарад до год. 1:30 по полудні.

Перебіг цієї сесії нарад Конвенції запротоколовано на основі нотаток секретарів Конвенції як делеґатів на залі, отже без подрібніших записок ходу нарад.

ДРУГА СЕСІЯ

Другу з черги, пополудневу сесію 25-ої Конвенції проголосив відкритою Іван Флис, предсідник Конвенції, о год. 1:30 по полудні. Предсідник пригадав делеґатам їх обов'язок бути повсякчасно приявними на залі нарад. Для перевірки приявности він час-від-часу читатиме імена делеґатів.

Відносно порядку ведення нарад Конвенції предсідник Іван Флис проголосив слідуючі правила:

1) Президія керуватиме Конвенцією згідно з Правилами Ведення Зборів Робертса, з тим винятком, що дозволятиме ставити більше ніж один внесок перед голосуванням і над ними дискутувати. Подаватиме під голосування внески в хронологічній черговості їх подання. Тільки підтримані внески будуть поставлені під голосування.

2) Кожний делеґат, якому предсідник уділив слово, повинен підійти до мікрофону на залі й перед своїм словом повинен подати виразно своє прізвище та число Відділу, що його репрезентує, бо інакше його участь не буде занотована в протоколі Конвенції.

3) Президія переводитиме засадничу дискусію над звітами та над добром організації в той спосіб, що насамперед відкриє лісту дискутантів з тим, щоб усі охочі взяти голос у дискусії зголосилися наперед. Кожний делеґат, який зголошуватиметься до дискусії, повинен подати секретарям Конвенції на карточці паперу своє прізвище та число Відділу. Дискутанти будуть покликані до слова в порядку їх зголошування до слова.

4) Президія застерігає собі право обмежити час дискусії, а також відібрати слово, якщо делеґат не притримуватиметься справи, яка саме на обговорюванні.

ВИБІР КОМІСІЇ

Відтак Предсідник проголосив до вибору одинадцятичленної Виборчої Комінії, завданням якої буде перевести вибори Головного Уряду УНСоюзу. Із залі нарад запропоновано та підтримано таких кандидатів:

делеґата 371-го Відд. — Павла Заблоцького, делеґата 388-го Відд. — о. Омеляна Мицика, делеґата 257-го Відд. — Петра Сильчака, делеґата 325-го Відд. — Василя Цюпу, делеґата 39-го Відд. — Івана Пігуляка, делеґата 102-го Відді. — Миколу Бобечка, делеґата 194-го Відд. — Василя Никифорука, делеґата 316-го Відд. — Павла Пироганича, делеґата 416-го Відд. — Володимира Гавриляка, делеґатку 334-го Відд. — Стефанію Боганик, делеґата 94-го Відділу — Володимира Крушельницького, делеґата 434-го Відд. — Богдана Мельника, делеґата 241-го Відд. — Степана Бардачевського, делеґата 440-го Відд. — Семена Левицького, делеґата 14-го Від. — Михайла Отрока, делеґатку 233-го Відд. — Олену Маґер, делеґата 114-го Відд. — Володимира Бережана, делеґата 45-го Відд. — Миколу Сеника, делеґата 364-го Відд. — д-ра Мих. С. Папа, делеґата 83-го Відд. — Романа Карбівника, делеґата 104-го Відд. — Гарасима Мисака, делеґатку 23-го Відд. — Анну Прескович, делеґата 81-го Відд. — Петра Войтовича, делеґата 237-го Відд. — Михайла Крику, делеґата 204-го Відд. — Осипа Гоянюка, делеґата 308-го Відд. — Петра Івасишина, делеґата 189-го Відд. — Івана Харамбуру, делеґата 341-го Відд. — Павла Дуду, делеґатку 221-го Відд. — Марію Шпікулу, делеґата 356-го Відд. Михайла Воробця, делеґата 432-го Відд. — Онуфрія Максимова, делеґата 337-го Відд. — Емануїла Притулу, делеґата 471-го Відд. — Павла Дубаса, делеґата 131-го Відд. — Миколу Сенчищака, делеґата 375-го Відд. Еміля Грималяка, делеґата 345-го Відд. — Дмитра Янківського, делеґата 374-го Відд. — Володимира Ганчаря, делеґата 158-го Відд. — д-ра Олександра Саноцького, делеґата 120-го Відд. — Володимира Древну.

Ще перед приступленням до голосування, відкликали свої кандидатури такі делеґати: д-р Михайло Пап, Богдан Мельник, Микола Сенчишак і д-р Олександер Саноцький. Після одноголосного замкнення номінацій, на внесок делеґата 330-го Відділу Ярослава Мартинюка, підтриманого Іваном Гевриком із 445-го Відділу, предсідник Конвенції уділяє слово адвокатові Михайлові Пізнакові, делеґатові 361-го Відділу, у справі процедури голосування. Адв. Михайло Пізнак запитує, в який спосіб має відбуватися голосування? Чи піднесенням рук, чи делеґати на картках напишуть прізвища тих кандидатів, яких бажають вибрати? Завважує, що перевести вибір піднесенням рук дуже важко, бо дуже важко сконтролювати, хто скільки разів підносить руку. Кожний делеґат має право голосувати на одинадцять кандидатів або менше, але не більше. Щоб обминути трудноці в цьому, він ставить внесок, щоб голосування переводити таємно шляхом вписування імен кандидатів на картках. Делеґат 388-го Відділу, о. Омелян Мицик, висловлює думку, що можна було б виготовити лісту кандидатів на циклостилі й відтак перевести голосування. Кожний міг би на бальоті зазначити, на кого голосує. Головний предсідник Йосип Лисогір завважує, що на це потрібно було б багато часу, а Виборча Комісія повинна приступити до праці чим скоріше, щоб не затягати з вибором нового Головного Уряду. Делеґат 487-го Відділу Микола Денисюк завважує, що подано дві пропозиції та просить предсідника поставити їх під голосування. Павло

Заболоцький з 371-го Відділу підтримує делеґата Денисюка. Осип Бакай, делеґат 430-го Відділу завважує, що коли б Конвенція переводила вибір Виборчої Комісії бальотуванням, тоді треба було б насамперед вибрати ще спеціяльну комісію для підрахунку цих голосів.

Д-р Богдан Левицький, делеґат 361-го Відділу, завважує, що згідно з постановами §-у 19-го Статутву УНСоюзу, предсідник Конвенції вирішує, в який спосіб переводиться голосування. Адвокат Іван Флис дякує д-рові Б. Левицькому за заввагу й, прочитавши постанову, що звучить: „Урядовець Президії переводить голосування в такий спосіб, який він уважає за відповідний ,крім вибору урядовців, що переводиться бальотуванням", зарядив голосування піднесенням рук.

Секретар Конвенції д-р Петро Стерчо перечитав імена номінованих кандидатів по українськи, а англомовний секретар адв. Володимир Т. Дармопрай по англійськи. Занотовано заяви кандидатів, які прийняли номінації та тих, що відмовилися прийняти. На прохання д-ра Дениса Квітковського, предсідник Конвенції ще раз пригадує делеґатам, що кожний має право голосувати тільки одинадцять разів, тобто тільки на одинадцятьох кандидатів. Попросивши секретарів зайняти місця, предсідник піддає під голосування кандидатів у черговості їх зголошення. У висліді голосування поодинокі кандидати одержали такі скількості голосів:

Павло Заболоцький — 143 голоси, о. Омелян Мицик — 211, Петро Сильчак — 195, Василь Цюпа — 205, Іван Пігуляк — 166, Микола Бобечко — 203, Василь Никифорук — 137, Павло Пироганич — 96, Володимир Гавриляк — 145, Степанія Боганик — 206, Володимир Крушельницький — 69, Степан Бардачевський — 70, Семен Левицький — 159, Михайло Отрок — 50, Олена Маґер — 161, Володимир Бережан — 54, Микола Сеник — 39, Роман Карбівник відмовився кандидувати, Гарасім Мисак — 64, Анна Прескович — 124, Петро Войтович — 51, Михайло Крика — 62, Осип Ґоянюк — 32, Петро Івасишин — 24, Іван Харамбура — 101, Павло Дуда — 110, Марія Шпікула — 121, Михайло Воробець — 59, Онуфрій Максимів — 41, Емануїл Притула — 30, Павло Іубас — 48, Еміль Грималяк — 43, Дмитро Янківський — 19, Володимир Ганчар — 34, та Володимир Древна — 49 голосів.

На основі вислідів цього голосування до Виборчої Комісії вибрано таких делеґатів: Степанію Боганик з 334-го Відд., о. Омеляна Мицика з 388-го Відд., Василя Цюпу з 325-го Відд., Миколу Бобечка з 102-го Відд., Петра Сильчака з 257-го Відд., Івана Пігуляка з 39-го Відд., Олену Маґер з 233-го Відд., Семена Левицького з 440-го Відд., Володимира Гавриляка з 316-го Відд., Павла Заболоцького з 371-го Відд., та Василя Никифорука з 194-го Відділу.

По проголошенні вислідів виборів секретарями Конвенції, предсідник Конвенції уділив слово митрофорному протоієреєві о. Мітратові Весоловському для зложення привіту Конвенції від Української Православної Церкви в Ню Йорку. Вітаючи Конвенцію, о. Весоловський підкреслив, що Український Народний Союз — це найбільша українська організація у всьому світі й на неї звернені очі всього вільного українського громадянства, як важливого чинника в боротьбі за Самостійну Соборну Українську Державу. (Оплески).

Предсідник Флис подякував о. Весоловському за привіт і під загальні оплески й вставання з місць делеґатів привітав на залі Президента Української Народної Республіки в екзилю, д-ра Степана Витвицького, та уділив йому слово. Д-р С. Витвицький виголосив таку промову:

ПРИВІТ ВІД ПРЕЗИДЕНТА УНР В ЕКЗИЛІ д-ра СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО

„Хвальна Президіє! Достойні Зібрані!

Від імені Українського Державного Центру вітаю оцим Вашу Достойну Конвенцію. Це зібрання — це, очевидно, обрахунок Ваших дотеперішніх осягів моральної та матеріяльної натури. Очевидно, що ми не так заінтересовані Вашими самими фінансовими осягами, як зацікавлені ми в моральних осягах Вашої організації.

Це почуття приналежности до української спільноти зібрало Вас тут сьогодні. Це сила, яка з'єднує всі українські скупчення, всі українські установи, де б вони не були, це сила, що є змістом наших найкращих почувань і думок. Цій силі на ім'я: Українська Народна Справа!

Я не стану тут вичислювати поодиноких заслуг Вашої організації. Ці речі загально відомі. Хочу однак завважити, що не було ні одної політичної акції на Рідних Землях, якій не допомагав би Український Народний Союз. Не було ні одної допомогової акції, в якій Ваша організація не брала б участи. За цю всю допомогу, яку Ви давали Українській Народній Справі, сердечне „спасибі" Вам від Українського Державного Центру.

Відомо, що Ваша допомога не була завжди легка, нераз доводилося Вам зустрічати труднощі, особливо, коли ходить про політичну ділянку цієї Вашої допомоги. Відомо, що Ваше американське громадянство Вас зобов'язує. Але хоч у Вас і є державне громадянство американське, то в нас усіх є одне українське серце. І це дуже важне. Найбільшою нашою вартістю є все таки Україна. Підкреслюю це, щоб ствердити, що це не облегшує Вашої ситуації. Нераз і одна і друга політична радія стоять на позиціях противенства. Тому потрібно, щоб і Вашим і нашим змаганням присвічувала одна політична рація: визволення України!

Я хотів звернути увагу на одну сторінку Вашої допомогової політичної акції: коли я недавно був у Вашинґтоні, то там зустрівся я з Вашою делеґацією, яка мала бути прийнята в Державному Департаменті. Ми привіталися і розійшлися. Це не значить, що, на мою думку, ми повинні такі акції підприймати лише спільно, але кожна така акція має бути спільно підготовлювана й зведена до спільного знаменника. Тому я бажав би, щоб на будуче Український Державний Центр і Ваша установа діяли однозгідним фронтом, щоб ми мали постійний контакт, щоб акція політична була скоординована, щоб ми творили один фронт перемоги для визволення Батьківщини".

Предсідник Конвенції, адв. Іван Флис, подякував Президентові Витвицькому за вшанування Конвенції своєю особистою приявністю і палким словом, а з черги попросив до слова Президента Української Вільної Академії Наук, проф. Олександра Архимовича, який сказав:

ПРИВІТ ВІД ПРЕЗИДЕНТА УВАН

„Дозвольте мені від імені УВАН привітати 25-ту Конвенцію Українського Народного Союзу. Ця 25-та з черги Конвенція свідчить за багаторічну оперативну роботу і це є ювілейна дата. Тому УВАН вітає Вас із тою ювілейною датою.

Тому, що УВАН нещодавно святкувала скромний ювілей 12-ти річного існування в ЗДА, дозвольте в кількох словах накреслити основні напрямні діяльности Академії. УВАН є Вільна Академія Наук і продовженням поневоленої Української Академії Наук в Києві. Отже, УВАН має можливість і свій моральний обов'язок висвітлювати об'єктивно стан української вільної науки і суперечити тим неправдивим відомостям, що подаються українською академією в УССР.

УВАН веде багатогранну діяльність. Вона видає Аннали в англійській мові, яких появилося вже 28 томів, і вони розіслані по бібліотеках і университетах вільного світу. В Анналах співпрацюють не лиш українські учені, але також учені вільного світу, які співчувають українській справі.

При Академії існує великий музей-архів, в якому зберігаються великі скарби, і не лиш зберігаються, а там проводиться величезна наукова робота. Нещодавно Академія набула власний будинок, щоб можна було провадити досвідчу роботу. На жаль, той будинок, якого побуття уможливив морґедж, уділений УНСоюзом, ще не сплачений. Існує борг і треба платити відсотки, отже матеріяльних труднощів у нас ще багато.

Ми відчуваємо велику допомогу, яку ми одержали від Українського Народного Союзу. Він завжди знаходив можливість і охоту, щоб допомогти українській науці, а зокрема УВАН. За це наша вдяка.

Також висловлюємо подяку „Свободі", яка завжди друкувала матеріяли Академії.

Дозвольте ще раз Вас привітати й побажати Вам успіхів у праці Конвенції".

Предсідник Іван Флис дякує професорові за слово й проголошує в год. 4:30 по пол. десятимінутову перерву в нарадах для відпруження.

Зараз-же по перерві адв. Іван Флис передає ведення нарад першому заступникові предсідника Іванові В. Іванчукові, який просить до слова президента Українського Інституту Америки, п. Володимира Джуса. Пан Джус виголосив такий привіт:

ПРИВІТАННЯ ВІД п. В. ДЖУСА

„Хвальна Конвенціє!

Я маю велику приємність бути з Вами і до Вас говорити на цій Конвенції. Знаю, що маєте багато справ до вирішення і я лише бажаю привітати Вас та запросити шановних делеґатів і делеґаток відвідати Український Інститут Америки. Ми радо покажемо Вам, що ми тут зробили. Знову вітаю Вас і запрошую відвідати наш Інститут".

ІНШІ ПРИВІТИ

Предсідник Іванчук прочитав привіти, які наспіли до Конвенції, а саме: 1) від Митрополита Української Католицької Церкви в Америці, Їх Ексцеленції Архиєпископа Амврозія Сенишина, ЧСВВ (Залучник ч. 3); від Митрополита Української Православної Церкви ЗДА, Високопреосвященнішого Іоана Теодоровича (Залучник ч. 4); від Українського Конгресового Комітету, за підписом Василя Мудрого (Залучник ч. 5); та від Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗДА, за підписом проф. Романа Смаль - Стоцького (Залучник ч. 6).

ПРОДОВЖЕННЯ ВИБОРУ КОМІСІЇ

Предсідник відтак проголосив приступлення до вибору п'ятичленної Комісії Просьб і Скарг, завважуючи, що хто буде вибраний до цієї Комісії, не зможе кандидувати до Головного Уряду. Вибір буде переведений шляхом піднесення рук. Делеґат 445-го Відділу Іван Геврик ставить внесок щоб прийняти всього 15 кандидатур для прискорення вибору, але внесок не був підтриманий, а крім того п. Іванчук стверджує, що таких обмежень не можна робити наперед. Приступлено до номінування кандидатів. Із залі запропоновано та піддержано таких кандидатів: делеґата 189-го Відд. Івана Харамбуру, делеґата Степана Бардачевського з 241-го Відд., делеґата 399-го Відд. Івана Красника, делеґатку 357-го Відд. Ольгу Соневицьку, делеґата 483-го Відд. Осипа Бакая, делеґатку 221-го Відд. Марію Шпікулу, делеґата Мирона Литвина з 133-го Відд., делеґата 191-го Відд. Василя Колодія, делеґата 489-го Відд. Миколу Шпитка, делеґата Степана Бурого з 218-го Відд., делеґата 468-го Відд. В. Петра Самця, делеґата 57-го Відд. Степана Шпака, делеґата 94-го Відд. Олександра Кущика, делеґата 4-го Відд. Юліяна Ревая, делеґата 8-го Відд. Пилипа Гарасимова, делеґата 184-го Відд. Богдана Ластовецького, делеґата 175-го Відд. д-ра Дениса Квітковського, делеґата 345-го Відд. Дмитра Янківського, делеґата 418-го Відд. Івана Мельника, делеґата 356-го Відд. Михайла Воробця, делеґата 168-го Відд. Івана Бабина.

На цьому місці, на внесок делеґата 94-го Відділу Володимира Борискевича - Бойда, що його підтримав делеґат 113-го Відділу Йосип Куземчак, одноголосно замкнено номінації. Після цього, ще перед приступленням до голосування, такі кандидати відмовилися прийняти номінації: д-р Денис Квітковський, Іван Мельник і Іван Бабин.

У висліді голосування, що його переведено в черговості номінацій, поодинокі кандидати одержали такі скількості голосів: Іван Харамбура одержав 138 голосів, Степан Бардачевський — 96, Іван Красник — 155, Ольга Соневицька — 116, Осип Бакай — 109, Марія Шпікула — 164, Мирон Литвин 128, Василь Колодій — 152, Микола Шпитко — 35, Степан Бурий — 46, Петро Самець — 52, Степан Шпак — 21, Олександер Кущик — 22, Юліян Ревай 129, Пилип Гарасимів — 20, Богдан Ластовецький — 22, Дмитро Янківський — 35, та Михайло Воробець — 52 голоси. В той спосіб до Комісії Просьб і Скарг більшістю голосами вибрано: Марію Шпікулу, Івана Красника, Василя Колодія, Івана Харамбуру та Юліяна Ревая.

Заступник предсідника Іван В. Іванчук передає керму нарад предсідникові адв. Іванові Флисові, який з черги попросив до слова заступницю предсідника пані Геновефу Жеребняк, яка в імені Президії Конвенції назначила Пресову Комісію в такому складі: Василь Гринів з 367-го Відділу, адвокат Степан Ярема зі 130-го Відділу, Олена Б. Олек з 22-го Відділу, д-р Мирослав Прокоп з 389-го Відділу, о. Микола Федорович з 276-го Відділу, Михайло Борик з 406-го Відділу, Мирон Куропась із 423-го Відділу та Мері Душник із 293-го Відділу. Крім того екс-оффіціо назначено до Пресової Комісії п. Степана Шумейка на знак признання за його діяльність для Українського Народного Союзу.

В год. 5:45 по пол. предсідник проголосив перервання нарад до 9:00 год. ранку завтрішнього дня.

ТРЕТЯ СЕСІЯ

Вівторок, 22-го травня перед полуднем.

Третю сесію 25-ої Конвенції Українського Народного Союзу відкрив предсідник Іван Флис у другому дні нарад, тобто у вівторок 22-го травня 1962, точно в 9-тій годині рано. Предсідник перевірив приявність делеґатів і виявилося, що всі делеґати, імена яких були читані, приявні на залі нарад. Відтак адв. Флис підкреслив, що сьогодні ми мусимо закінчити звітування головних урядовців, а якщо буде потрібно, то матимемо нічну сесію. Крім того, пригадав делеґатам, щоб відобрали квитки на бенкет, що відбудеться в четвер увечорі, з участю наших високих достойників Церкви та губернатора стейту Ню Джерзі, дост. Гюза. З черги попросив до слова п. Василя Авраменка, балетмайстра й популяризатора українських народних танків у світі. Балетмайстер Авраменко привітав Конвенцію від своєї Школи Українських Народних Танків, як також від усіх тих, кому лежить ця справа на серці. У своюму слові підкреслив він, як багато український народний танок зробив у минулому для популяризації Української Справи.

Подякувавши п. Василеві Авраменкові за привіт, предсідник Іван Флис проголосив приступлення до 5-ої точки порядку нарад, а саме до звітування Головного Уряду. Перед покликанням до слова Головного предсідника Йосипа Лисогора, предсідник закликав делеґатів нотувати собі свої завваги відносно звітування, бо дискусія над звідомленнями відбудеться аж після їх закінчення усіми членами Головного Уряду.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА УНСОЮЗУ ЙОСИПА ЛИСОГОРА

ЙОСИП ЛИСОГІР

Св. п. ДМИТРО ГАЛИЧИН

In Memoriam

The untimely and unexpected death of our President, Mr. Dmytro Halychyn, on March 26, 1961 was a severe shock to our many members who knew him personally and a grievous loss to our Association. He was a dedicated man and his dedication was concentrated on the Ukrainian National Association. Above all he worked unceasingly as Supreme Secretary and Supreme President for the past twenty-eight years to enlarge the membership believing that in numbers there would be the strength to produce the maximum benefits for our kinsmen and the cause that we all believe in. Mr. Halychyn's contributions, a golden page in the long history of our Association, will always be gratefully remembered. He is gone from our active ranks but his work and spirit remain with us.

"The development and the activities of every organization, as with an individual, have their own peculiar characteristics, their own successes, and their own failures. It wasn't any different in the last four-year period of the Ukrainian National Association which is covered by this report."

With these words, the President of the Ukrainian National Association, Mr. Dmytro Halychyn, commenced his report to the 24th Convention which was assembled in Cleveland, Ohio in May, 1958. In great measure, this report for the four years ending December 31, 1961 can be introduced with the same words since Mr. Halychyn headed our Association for the major part of that period. I shall attempt to present the highlights of the activities during his term, as well as the period immediately following, with emphasis on those factors that indicate definite trends. The details of our operation, spread over 27 states, the District of Columbia, and 7 Canadian provinces, will be kept to a minimum since such information will be presented in the tables and reports of the Supreme Secretary, the Supreme Treasurer, and the Supreme Auditing Committee.

The most significant aspect of our organizational activities during the past four years is that we continued to move ahead in all departments more dynamically than in the four-year period before the 24th Convention. Our progress, though erratic, nevertheless indicated that to a greater degree than ever it is within our power to successfully guide our financial, cultural, educational, and social destiny. How well we did this from 1958 through 1961 is borne out by the following statistics:

Total number of members	81,400, an increase of	5,400
Total Assets	$25,400,000, an increase of	$5,250,000
Insurance in force	$62,000,000, an increase of	$7,500,000
Reserves which added financial protection to every member	$ 6,190,000, an increase of	$1,000,000
Dividends paid	$ 600,000, an increase of	$ 75,000
Yield on investments	3.84% increased from	3.23%

The record further reveals that changes approved by the 24th Convention were put into work and that our membership potential was widened by the raising of age limits for insurance from 60 to 65; by the issuance of the new "Double Protection up to Age 60" certificate; and by raising the limits of insurance protection for Juveniles up to $5,000 per person and for adults up to $50,000, with double indemnity up to $100,000.

To spur activities north of our border, a Canadian branch office was established in Toronto in 1959. We continued our emphasis on Canada by holding our 1960 annual meeting in the same city. This was the first time in the history of the Ukrainian National Association that such a meeting was held outside of the United States.

Substantial progress was also made in other departments of our operation. Our publications were improved and news coverage facilities in this country and abroad were expanded. The first volume of the most ambitious project ever undertaken by our editors, that of preparing a **Ukrainian Encyclopedia** in the English language was finally completed and is in the hands of the publisher, the University of Toronto Press. Soyuzivka soared in popularity and established itself not only as a sound and profitable enterprise, but an institution that fulfilled the vital needs of our members, their families and friends for recreation, cultural stimulation, education, and health improvement. At Soyuzivka the retired members home was put into operation in 1961, the children's camp was established in 1958 and subsequently enlarged, and the Ukrainian Cultural Courses which were inaugurated in 1954 for students from 16 to 21 were broadened and impoved.

Since it is our policy to concentrate heavly on organizing new members than it naturally follows that the outstanding achievement of the past four years is the faster rate of growth in membership. We have from time to time heard comments even in important circles, that our days for progress are numbered, that people are no longer interested in becoming members of Soyuz, that the "one" great source for new members, i.e., immigration, has trickled to a halt, and finally, that in this fast moving age fraternalism is on the downgrade. Yet despite these dour predictions and despite the recession in 1958, the depression in 1960, and the increase of automation which is steadily desplacing more and more of our people from their jobs, we posted new records. Over 17,000 new members were organized in four years which was about 2,500 more than in the previous four-year period The net increase of over 5,400 members as of 1961 was 1,200 more than the net increase for the period ending in 1957.

The best organizing results were attained in 1959 which was our 65th Anniversary year. Many branches and particularly the District Committees scheduled concerts, special meetings, and manifestations to commemorate the event. These affairs were well-planned and aroused considerable interest in their

На вічну пам'ять

Передчасна й несподівана смерть нашого головного предсідника, Дмитра Галичина, 26-го березня 1961-го року була важким ударом для багатьох наших членів, які знали його особисто, великою втратою для нашого Союзу. Він був людиною глибоко відданою народній справі, але його відданість найбільш зосереджувалась на Українському Народному Союзі. Перш за все, він як головний секретар і головний предсідник УНСоюзу впродовж останніх 28-ох років працював безперервно над збільшенням нашого членства, у переконанні, що те збільшене число членів принесе якнайбільшу користь нашим людям і тій справі, в яку ми всі віримо. Заслуги Дмитра Галичина — це золота сторінка в довгій історії нашого Союзу і вони залишаться вічно у вдячній пам'яті. Він відійшов назавжди з наших рядів, але його праця і дух залишаться з нами.

„Розвиток і активність кожної організації, які і кожної одиниці, мають свої власні питоменні характеристичні риси, власні успіхи і свої власні невдачі. Не інакше було в періоді останніх чотирьох років Українського Народного Союзу, щодо якого відноситься цей наш звіт".

Цими словами головний предсідник Українського Народного Союзу Дмитро Галичин починав своє звідомлення на 24-ій Конвенції, яка відбулась у Клівленді, Огайо, у травні 1958 року. Беручи загально, оцей мій звіт за чотири роки, до 31 грудня 1961 р., можна розпочати тими самими словами, тим паче, що Дмитро Галичин проводив нашому Союзові в більшій частині того періоду. Буду старатися з'ясувати головні точки з діяльности у часі ще його урядування, як теж в періоді, який настав безпосередньо після того, з підкресленням чинників, які склались на напрямні з останнього часу. Подробиці наших дій, які простягаються на 27 стейтів, Дистрикт Колюмбії і 7 канадійських провінцій, будуть зведені до мінімуму, бо ж ті інформації будуть з'ясовані в табелях і звідомленнях головного секретаря, головного касира і Головної Контрольної Комісії.

Найбільш характеристичною рисою нашої організаційної діяльности за останніх чотири роки є те, що ми продовжували ступати вперед в усіх департаментах з більшою динамікою, як у чотирирічному періоді перед 24-ою Конвенцією. Наш поступ, хоч неоднаковий, вказував все ж у більшій мірі, як будь-коли, що ми маємо змогу успішно керувати нашою фінансовою, культурною, виховною і суспільною майбутністю. Наскільки ми правильно вчинили це впродовж років 1958-1961 — говорить про це наступна статистика:

Загальне число членів	81.400, зріст на	5.400
Загальні фонди	$25,400.000, зріст на	$5,250.000
Актуальне забезпечення	$62,000.000, зріст на	$7,500.000
Резерви, що збільшили фінансову охорону кожного члена	$ 6,190.000, зріст на	$1,000.000
Виплачені дивіденди	$ 600.000, зріст на	$ 75.000
Прибуток з інвенстицій	3.84%, збільшений із	3.23%

Висліди нашої праці виявляють далі, що зміни, які були запропоновані 24-ою Конвенцією, були здійснені і що наше потенціяльне членство поширилось внаслідку підвищення членського віку від 60 до 65 року життя; внаслідку випуску грамот щодо Подвійного забезпечення до 60 року життя; та внаслідку поширення меж висоти забезпечення для молоді до $5.000 на особу і для дорослих до $50.000, з подвійним відшкодуванням до $100.000.

Щоб сприяти збільшенню діяльности на північ від наших кордонів, в 1959-му році відкрито канцелярію УНСоюзу в Торонті. Для підкреслення нашого зацікавлення Канадою ми відбули наші річні наради в 1960-му році у тому канадійському місті. Це було вперше в історії Українського Народного Союзу, що такі наради відбувалися поза кордонами З'єдинених Держав.

Поважний поступ осягнено також в інших ділянках нашої діяльности. Поліпшено наші видавництва та поширено джерела інформаційної служби в країні і за кордоном. Остаточно закінчено перший том найсміливішого діла, що його підхопили наші редактори, а саме англомовної Енциклопедії Українознавства і передано перший з двох томів цієї книги вже в руки видавництва Торонтського університету. Союзівка користувалась величезною популярністю і стала вже не тільки фінансово здоровим та прибутковим підприємством, але й установою, яка йшла назустріч життьовим вимогам наших членів, їх родин і приятелів, які шукають там відпочинку, культурної розваги, доповнення освіти й покращання здоров'я. На Союзівці встановлено в 1961-му році дім для старців, від 1958-го року діють там дитячі табори, а курси українознавства, започатковані в 1954-му році для слухачів від 16 до 21-го року — щораз більші і кращі.

Відколи наша політика зосередилась передусім на организуванні нових членів, то зрозуміло, що в останніх чотирьох роках наш надзвичайний успіх у цьому ділі йшов швидшим темпом. Раніше чували ми час до часу, навіть у поважних колах, що дні нашого розвитку пораховані, що люди вже більш не зацікавлені у тому, щоб ставати членами Союзу та що „одиноке" велике джерело наших нових членів, себто нова іміґрація, вже висихає та що взагалі в нашому поступовому часі братські організації тратять своє значення. Проте, всупереч цим сумним прогнозам і всупереч рецесії з 1958-го року та депресії з 1960-го року, всупереч автоматизації, яка заступає щораз більше працюючих людей на їх варстатах праці, — ми встановили нові рекорди. Впродовж 4-ох років зорганізовано нових 17.000 членів, що є на 2.500 членів більше, аніж в попередньому чотирирічному періоді. Чиста надвишка на понад 5.400 членів з 1961-го року була на 1.200 осіб більша, як чиста надвишка за період, що кінчався 1957-им роком.

Найкращі організаційні висліди осягнено в 1959-му ро-

respective communities thereby keeping the public spot-light on the Soyuz branches and their activities. The enthusiasm that was generated tended to give a big lift to the organizing work that year and 1959 ended up as the best year for total members organized since 1952, the period when large groups of our newly arrived kinsmen were joining our ranks.

The momentum gained in 1959, however, did not continue. The following year, 1960, brought about a sharp decline in the recruitment of new members. The final count was very disappointing and even disturbing because it was the first year in over 30 years that we suffered an actual loss in active members. The downward trend continued into the early months of 1961. The situation became more ominous with the death of our President, Mr. Dmytro Halychyn, who for 28 years had provided the drive and leadership that brought our Association its great successes in the past. It was a moment fraught with pessimism. The Executive Board, however, was fully aware of the seriousness of the problem and recognized that vigorous action was needed. Accordingly at the annual meeting in May, 1961, a resolution was adopted for an all-out drive for new members and the goal was set at 100,000 members. Appeals were directed to secretaries, branch officers, organizers, and delegates who had attended the 24th Convention to get behind this ambitious campaign. Our announcement was greeted with some skepticism but we kept hammering away in our press, in personal correspondence, and at District Committee meetings for planned, methodical and persistent action on a regular weekly or monthly schedule for the obtainment of consistent organizing results. The first definite signs of a turn for the better appeared in the August figures and then each month after that showed splendid progress. December established a record high for any single month for the last ten years. The year 1961 ended as second best to 1959 with the result that morale was boosted throughout our organization, thus setting the stage for further progress into 1962.

The largest net gain in membership in the past four years was made in Canada which added 1,256 members to its total. The establishment of a branch office in Toronto, without doubt, helped to bring this about. However, the operation of the branch office is not up to expectations. The problem needs further attention and more planning because the potential in Canada is enormous. Following Canada in net membership gain is the state of Illinois with 1,062 members and New York State with 1,061 is a close third. New Jersey is fourth with 527 and Pennsylvania is fifth with 341 members. All of the other states registered smaller gains except Arizona, Delaware, Missouri, New Hampshire, North Dakota, Rhode Island, West Virginia, and Wisconsin. These states had small losses which at this stage are not serious and they could all be made up with a little energetic organizing effort. Delegates from these states should give this matter their close attention.

An intresting situation is developing in connection with first place in total membership. New York State with a net gain of 1,061 members drew closer to Pennsylvania, the present leader, which had gained only 341 members or 720 less than New York State. At the end of the year 1961 Pennsylvania had 17,303 members as against 16,866 for New York State, or a difference of only 437 members. At this rate of progress, New York may soon take over the honor of being our number one state in total members.

One of the milestones that was achieved and one that gave all of us deep satisfaction was the passing of the 75,000 mark in active members. This goal was set in 1954 by the 23rd Convention in Washington, D.C. for the ensuing four years. The target was missed in 1957 but the 1961 campaign put us over the top as we finished with 75,056 active members.

As in the past, our organizing achievements were marred by serious losses through suspensions and cash surrenders. These losses, combined with deaths and maturities, reduced the net annual gains to less than one-third of the total number organized during the year. In other words for every 17 members we organized in the last four years, we actually added only 5 members to our grand total. Some progress has been made in reducing suspensions during the last year but the number is still excessive. It is disheartening to witness the high rate of suspensions and cash surrenders because in every instance such members penalize themselves financially. They are giving up the benefits of life insurance protection that is irreplaceable at the same cost and it is protection that they and their families need. We have to continue giving this problem more attention because as a fraternal association it is our duty and responsibility to exert every possible effort to keep members from abandoning the valuable privileges of a Ukrainian National Association certificate.

A fact worth noting as we study our statistics is that our active membership over the last four years increased by a total of 2,618 members. Yet during this same period our adult department lost exactly 100 members. In other words we gained 2,718 juveniles and lost 100 adults. It is, of course, reassuring to see the juvenile department grow but at the same time we know from experience that the adults are the ones that are vitally in need of insurance protection. We also know from our reports that many of our members are underinsured. The average amount of our certificates is below $800 which under today's conditions is a pitifully small amount. Our statistics disclose that each year nearly a hundred of our members die who are under 50 years of age. These members generally leave a family including children of school age and unless the deceased was well-to-do, his family is subjected to considerable suffering and many heartaches. We as fraternalists have to be concerned with this problem and it behooves us to put pressure on our friends and neighbors to join our Association and to insist that they provide themselves with the kind of insurance protection that their families are entitled to.

Our basic methods of organizing members through the local branches with the secretary as the key individual, and through regular and branch organizers has held up exceptionally well where we have had energetic personnel. It has been a complete failure where we have disinterested branch officers. Some progress has been made in livening up some of the inactive branches by the District Committees which have done a fine job in stirring up interest in Soyuz and bringing about more cooperation among the various branches. Our organizing effort has also been aided by the Secretaries Courses that have been given at Soyuzivka and in a number of cities. Considerably more can be accomplished by our Association if we could stimulate a greater number of our branches to do some productive work. The surest way to bring this about is to get more energetic and enthusiastic individuals, including women, in as branch officers, particularly into the position of secretary. Organizers also are needed. The delegates to the 25th Convention can fulfill part of their obligations to Soyuz for the next four years by keeping this problem in mind and by contributing towards its solution.

FINANCIAL DEPARTMENT

Our financial growth continued steadily with each year showing increased assets and higher reserves which means added protection for our certificate holders. When the books were closed at the end of last December, assets totalled $25,-400,000, an increase of $5,250,000 or 26% since the end of 1957. This new capital was invested approximately as follows:

ці, який був нашим 65-им Ювілейним роком. Багато наших Відділів та зокрема Окружні Комітети Відділів уладжували концерти, спеціальні сходини й маніфестації для відзначення тих роковин. Ці події були добре запляновані і вони викликали поважне зацікавлення в громадах, в яких відбулися, звертаючи увагу на наш Союз та його Відділи і їх діяльність. Той ентузіязм дав сильний поштовх до організаційної праці у тому році й 1959-ий рік закінчився найкраще щодо організування членів після 1952-го року, себто від часу, в якому великі групи новоприбулих наших земляків включилися в наші ряди.

Проте, успіх, що ми його осягнули в 1959-му році, не тривав довго. Вже в наступному 1960-му році прийшов гострий зворот до гіршого, коли мова про приєднування нових членів. Остаточний підрахунок був для нас поважним розчаруванням, бо це був перший рік за останніх 30 років, коли ми насправді втратили дещо з активних наших членів. Цей схил вділ продовжувався до перших місяців 1961-го року. Ситуація ще більш ускладнилась із смертю нашого головного предсідника Дмитра Галичина, який впродовж 28-ми років керував Союзом і був його лідером, довівши його в минулому до великих успіхів. Настав момент сповнений песимізму. А втім, Екзекутивний Комітет був цілком свідомий поваги проблеми й прийшов до переконання, що необхідна рішуча акція. Згідно з цим наставленням, на річному засіданні в травні 1961-го року прийнято резолюцію про загальний організаційний наступ, щоб осягнути ціль — 100.000 членів. Проголошено заклики до секретарів, щоб вони усі включили в нашу наполегливу акцію. Проголошення її стрінулось спершу з деяким скептицизмом, але ми продовжували пропагувати її в пресі, в особистому листуванні і на зборах Окружних Комітетів, — ми продовжували настоювати на плянову, методичну і вперту акцію за звичайним щотижневим і місячним пляном, щоб тільки осягнути видатні організаційні вислідн. Перші виразні познаки звороту на краще показались в серпневих днях, і після того з кожним дальшим місяцем виявлявся блискучий поступ. У минулорічному грудні встановлено рекорд щодо одномісячного організаційного успіху за цілих 10 років. 1961-ий рік закінчився, як другий найкращий поруч із 1959-им роком, з тим вислідом, що високо піднялася мораль в цілій нашій організації, створивши таким чином добру підставу для дальшого прогресу в 1962 р.

Найбільший чистий прибуток щодо членства за останніх чотири роки осягнено в Канаді, яка додала до свого попереднього стану нових 1.256 членів. Нема сумніву, що значно причинилось до цього встановлення канадійської канцелярії УНСоюзу в Торонті. Проте, діяльність тієї канцелярії не зовсім відповідала нашим сподіванням. Цій проблемі треба присвятити чимало уваги й краще плянування, бо ж велетенським є потенціял Канади. Другим після Канади щодо придбання нових членів був стейт Ілліной з 1.062 членами і зараз за ним ступав стейт Ню Йорк з 1.061 членом. Ню Джерзі з своїми 527 членами стоїть на четвертому місці і Пенсилвенія з 341 членом на п'ятому місці. Всі інші стейти записались меншими числами членів, за винятком Арізони, Делевар, Мізурі, Ню Гемпшир, Пів. Дакоти, Ровд Айленду, Західньої Вірджинії і Висконсин. Ці стейти виявили невеликі втрати, які, покищо, не є грізні і які можна надолужити при деякій організаційній енергії. Делегати з тих стейтів повинні присвятити цій проблемі пильну увагу.

Цікава ситуація настає у зв'язку з першим місцем в загальному числі членства. Ню Йорк з чистим зиском у членстві на 1.061 члена наблизився до Пенсилвенії, теперішнього лідера, який придбав тільки 341 члена, себто на 720 менше, як стейт Ню Й[illegible]. Наприкінці 1961-го року Пенсилвенія мала 17.303 члена проти 16.866 із стейту Ню Йорк, що становить різницю [illegible] членів. Коли так буде надалі розвиватися рух членства, то Ню Йорк швидко дістане почесне місце щодо найбільшого числа членів.

Одним із межових стовпів на шляху нашої організації, що ми його осягнули і що дав нам почуття великого вдоволення, було осягнення цифри 75.000 активних членів. Цю ціль визначила була в 1954-му році 23-тя Конвенція у Вашингтоні на наступних чотири роки. Тієї цілі в 1957-му році недосягнено, але кампанія з 1961-го року перегнала своїми 75.056 активних членів згадану вище ціль.

Як і в минулому, так і тепер наші організаційні успіхи були притьмарені поважними втратами внаслідку суспендування членів та передчасного згрошевлення грамот. Ці втрати, сполучені з випадками смерти та повною виплатою грамот, зредукували чисті річні зиски на менше, як одну третю цілого числа, зорганізованого впродовж року. Іншими словами, на кожних 17 членів, що їх ми зорганізували в останніх 4-ох роках, насправді ми добавили тільки 5 членів до нашого загального членства. Ситуація дещо покращала із зменшенням числа суспендованих членів в останньому році, але те число таки досить поважне. Дуже прикро дивитись на високий відсоток суспенз і передчасного згрошевлення, бо в кожному такому випадку члени самі себе фінансово пошкоджують. Вони зрікаються користей з життьового забезпечення, якого не можна заступити та яке потрібне їм і їхнім родинам. Мусимо присвячувати цій проблемі більше уваги, бо ми, як братерська організація, маємо обов'язок і несемо відповідальність за те, щоб всіма можливими способами переконати наших членів, щоб вони не зрікалися привілеїв, що їм дає грамота Українського Народного Союзу.

Коли студіюємо статистику нашого активного членства за останніх чотири роки, то треба відмітити факт, що його число збільшилось на 2.618 членів. Проте в тому самому часі наш департамент дорослих втратив докладно 100 членів. Іншими словами, ми зискали 2.718 молодих і втратили 100 дорослих. Очевидно, що приємно бачити, як росте наш молодечий департамент, але в тому самому часі знаємо з досвіду, що саме дорослі є тими, які насправді, життьово потребують забезпеченевої охорони. Знаємо теж з наших записів, що багато наших членів є забезпечені на нижчу суму, аніж повинні би. Пересічна квота наших грамот є нижча як $800, яка в нинішніх обставинах є смішно малою сумою. Наша статистика виявляє, що щорічно близько 100 наших членів вмирають у віці нижче 50 років. Ці наші члени залишають свої родини, включно з дітьми у шкільному віці, і з винятком випадків, коли померлий був заможньою людиною, родини померлих залишаються в обличчі поважних грошових турбот. Ми, як братерська організація, стурбовані цією проблемою, і вона зобов'язує нас наполягати на наших приятелів і сусідів, щоб вони вступали до нашого Союзу та щоб вони забезпечувались на таку суму, яка давала б їм і їхнім родинам ту охорону, на яку вони заслуговують.

Наша засаднича метода, організування членів місцевими Відділами із секретарями, як головними особами, як також нашими постійними й відділовими організаторами, дала знаменитні висліди там, де ми мали енергійний персонал. І, навпаки, повна невдача була там, де члени Управ Відділів не цікавились справою. Деякий успіх мало оживлювання неактивних Відділів Окружними Комітетами, які перевели гарне діло підсилюванням зацікавлення в цілому нашому Союзі та нав'язуванням співпраці між окремими Відділами. Наші організаційні зусилля дістали чималу поміч збоку Секретарських курсів, переведених на Союзівці та в кількох інших місцевостях. Можна б чимало дечого більше осягнути, коли б можна надхнути більше число наших Союзових Відділів бажанням творити конструктивне діло. Найпевніший шлях до цього — дістати на урядовців у Відділах людей з більшим ентузіязмом і більшою енергією, включно з жінками, передусім на становища секретарів. Треба також організаторів. Делегати на 25-ту Конвенцію зможуть виконати частину своїх зобов'язань у відношенні до нашого Союзу на час найближчих чотирьох років, якщо вони тямитимуть цю проблему і спричиняться до її позитивної розв'язки.

ФІНАНСОВИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Постійно, з кожним роком проявлявся наш фінансовий

$2,750,000 in first mortgages; $2,000,000 in corporate bonds; $80,000 in loans to members; $150,000 in improvements to Soyuzivka; and the balance in miscellaneous items.

The bulk of our investment holdings or nearly $19,000,000 is in high grade bonds, including United States government, Canadian government, Canadian provincial government, United States municipal, and United States public utility, corporate, and railroad bonds. Next in line are 397 first mortgage loans which total $5,100,000, a figure more than double the amount in 1957. Loans to members which are made on the basis of the cash value of individual certificates and at the low interest rate of 4% have increased to $390,000.

We continued to concentrate on the policy of granting mortgage loans to members at rates of interest below the prevailing savings bank rates. Over one-half of our new funds as noted above, were invested in this manner with the majority of the loans being placed on homes purchased by members. Our experience bears out that such loans are sound and safe investments because our members not only repay promptly but invariably make substantial improvements to their properties thus increasing the value of the property which is our security. We also placed loans on larger residential properties both to members and non-members but at rates of 6%. In the case of non-members we insisted on higher service charges similar to those charged by other institutions and this added income helped to build up our adminstrative fund. We are constantly searching for favorable loans along this line so as to increase the rate of return or yield on our capital as well as produce additional funds for adminstrative purposes.

During the four years we continued to purchase top grade corporate bonds primarily public utilities, because the yields were favorable ranging up to 5¼% which is comparable to the net return on mortgages since there is little expense involved in servicing bonds or collecting the interest due. Last year after a series of conferences with our bankers and investment houses at which time a careful and thorough analysis of our security holdings was made, including our tax-exempt bonds, we decided to sell all of our tax-exempt bonds and reinvest the funds in higher yielding corporate bonds and mortgages. This complete change-over will take time since approximately $1,400,000 is involved and the bulk of these securities are selling below their book value. Some of the bonds that reached par value were sold and we will continue to do this whenever the market is favorable untill all of our tax-exempt securities are disposed of.

Our income has risen uninterruptedly each year for the past four years. Annual dues paid by members in 1961 amounted to $2,260,000 as compared to $2,000,000 in 1957, or an increase of 13%. Bond interest rose by 18.7% for the same period, from $530,000 to $630,000. Mortgage interest which amounted to $85,000 in 1957 jumped to $235,000 in 1961, an increase of 176%. The new investments in mortgages and in higher interest bearing bonds raised the return or yield on our total investments to 3.84% or .61 points more than in 1957. As a result of the favorable yield we declared higher dividends to our members for the year 1959 and again for 1961 The latter dividend which is payable in May, 1962, is the highest ever-paid our members and totals $215,000 as against $130,000 paid in 1957. All classes of members benefit by this increase with some members receiving double the amount they received in past years. These higher dividends are extremely important because they lower the final cost of insurance to our members and thereby put us in a better competitive position with other fraternals as well as other life insurance companies. For the first time in our history fully paid up members will receive a dividend. This matter was approved at the annual meeting in 1961 and the first such dividend will be paid in May, 1962.

Our reserves or the additional dollars that are set aside to further protect each member over and above the legal requirements increased over $1,000,000 going from $5,177,000 in 1957 to $6,193,000 in 1961, a gain of 19.6%. This substantial rise in our reserves was due to the higher yield on investments and a more favorable mortality rate which declined to 60.8% in 1961 as against 68.9% in 1957.

The valuation of our certificates continues at the exceptionally high figure of 132.4% though it is slightly below the previous years because our investment in Soyuzivka is no longer included as an admitted asset. This change was the result of a new provision in the New Jersey insurance law.

In general our financial operations are satisfactory and every effort is being made for further improvement. We are pursuing a conservative policy of investment in accordance with the best recognized practices of institutions similar to ours, keeping in mind that protection of principal is a paramount obligation of our trustee function. However, we are ever on the alert for favorable situations which will benefit our Association. In line with this policy, we coopted the chairman of the Auditing Committee to sit in on Executive Committee meetings as financial advisor. One of the more important problems that we are giving thought to is the modernizing and mechanizing some of our office systems and procedures.

In the early part of 1960, the State of New Jersey Bureau of Insurance examined our books and records for the three-year period from 1957 through 1959 and with the exception of minor suggestions found our condition satisfactory and in compliance with our constitution and by-laws as well as with the regulations of the State of New Jersey.

SOYUZIVKA

As each year passes **Soyuzivka** becomes increasingly more important to Soyuz. Reknown throughout the United States and Canada as a vacation resort, **Soyuzivka** is steadily gaining acclaim as a center of Ukrainian culture, art, and education as well as a provider of summer jobs for college students. More and more people in all age groups are attracted to this beautiful and unique 350-acre Catskill mountain resort and we are constantly under pressure to improve and expand the facilities to accommodate the growing list of guests. During the past four years we made vast improvements including the modernization of the main lobby in the main house as well as a number of guest rooms in the various buildings. A new Olympic-size swimming pool complete with lights and a patio replaced the old pool. A wading pool for small children was added and a new swimming pool was constructed for the children's camp. Two additional tennis courts were built and a ski slide with tow-line was installed for the winter sports fans. Improvements were made in the kitchen with the installation of new equipment and bakery unit. Roads were widened, new parking areas were built, and the water supply system was improved. All of this work has added considerably to the cost of **Soyuzivka** and it is now carried on our books at a value of $357,000. The true value of this property comprising more than 350 acres and over a dozen sturdy well-furnished buildings as well as other facilities, is substantially more than our book figure.

зріст і виказував щораз більше майна та щораз більші резерви, які ставали додатковою ґарантією для грамот наших членів. Коли з кінцем грудня 1961-го року замкнено книговодство, то наше майно становило $25.400.000, що означає зріст на $5.250.000 або 26% від кінця 1957-го року. Цей новий капітал інвестовано приблизно так: $2.750.000 на перших морґеджах; $2.000.000 в бондах корпорацій; $80.000 в позиках членам; $150.000 у покращуванні Союзівки; і баланс — на різних інших рахунках.

Головним осередком наших інвестицій на суму близько $19 мільйонів є високоякісні бонди, включно з державними З'єдинених Держав, Канади, канадійських провінцій, американських міст, американських публічних установ, корпорацій і залізниць. Після того йдуть 397 перших морґеджів на загальну суму $5.100.000, більш як подвійна сума у порівнянні з 1957-им роком. Позики членам на базі готівкової вартости їхніх індивідуальних грамот та з низьким 4% збільшились до $390.000.

Ми далі зосереджувались на політиці уділювання гіпотечних позичкових морґеджів нашим членам з нижчою відсотковою стопою, аніж відсотки, що обов'язують в щадничих банках. Понад половину наших нових фондів, як сказано вище, інвестовано таким чином здебільша в позиках, уділених на купно домів нашими членами. Наш досвід доказав нам, що такі позики є здоровою і певною інвестицією, бо наші члени не тільки докладно сплачують їх, але й переводять значні ремонти у своїх посілостях, збільшуючи тим самим їхню вартість, що забезпечує уділені позики. Ми уділюємо теж позики однаково членам, як і не-членам, на більші мешкальні об'єкти, але на 6%. У випадках позик для не-членів ми настоюємо на вищій заплаті за наші послуги, так, як це роблять також інші установи, і ці додаткові прибутки дозволили нам розбудувати адміністраційний фонд. Ми постійно стежимо за можливостями таких корисних позик згідно з отаким нашим принципом, щоб збільшити наші прибутки, щоб побільшити наш капітал та щоб дістати додаткові гроші на адміністраційні цілі.

Впродовж останніх чотирьох років ми продовжували набувати високоякісні корпораційні бонди, головно установ загальної ужитковости, бо дохід з них був розмірно корисний, доходячи до 5¼%. Це рівняється чистому зискові в морґеджових позик, з уваги на те, що при орудуванні бондами чи стяганні належних відсотків нема великого труду. В останньому році, після багатьох нарад з нашими банкірами та інвестиційними домами, коли то переведено дбайливу й основну аналізу щодо безпеки наших вартісних паперів, включно з неоподаткованими бондами, ми рішили продати всі наші неоподатковані бонди і назад інвестувати добуті фонди у дохідніших корпораційних бондах та морґеджах. Все це переставлення інвестицій вимагатиме дещо часу, тому, що річ іде тут про приблизно $1.400.000, а більшість тих цінних паперів продається нижче їх книжкової вартости. Деякі з тих бондів, які осягнули паритетну вартість, продано, і ми продовжуємо робити це, якщо тільки ринок збуту для нас корисний і поки ми не позбудемось всіх звільнених від оподаткування бондів.

Наші прибутки зростали щороку безперервно впродовж останніх 4-ох років. Річні членськи внески становили в 1961-му році $2.260.000, порівнюючи з $2.000.000 в 1957-му році, що дає 13% зросту. Відсотки від бондів зросли на 18.7% у тому самому часі, з $530.000 до $630.000. Відсотки від морґеджових позик, які в 1957-му році становили $85.000, підскочили в 1961-му році до $235.000, себто на 176%. Нові інвестиції в морґеджах і в краще опроцентованих бондах підвищили дохід із цілости наших інвестицій до 3.84%, або на 0.61 пункт більше, як у 1957-му році. У висліді такого збільшеного доходу ми призвали збільшені дивіденди нашим членам, платні в травні 1962-го року, найвищі, як вони були виплачені будь-коли та які разом становитимуть суму $215.000 у порівнянні із $130.000, виплаченими в 1957-му році. Всі групи наших членів користають з того збільшення дивіденди, при чому деякі наші члени дістануть вдвоє стільки, скільки мали кілька років тому. Ці вищі дивіденди мають дуже поважне значення, тому, що вони обнижують остаточний кошт забезпечення наших членів і ставлять нас у кращу конкуренційну позицію у відношенні до інших братерських забезпеченевих установ, як теж асекураційних компаній. Вперше в історії нашої установи дивіденду дістануть також члени, грамоти яких були в цілості сплачені. Цю справу вирішено на річних зборах у 1961-му році, і перша така дивіденда буде виплачена в травні 1962-го року.

Наші резерви, чи пак додаткові доляри, ми відклали задля збільшеної охорони кожного з наших членів і підвищили їх більше, як цього вимагає закон, на понад $1 мільйон, виходячи з позиції $5.177.000 у 1957-му році до $6.193.-000 в 1961-му році, що становить збільшення на 19.6%. Цей значний зріст наших резерв завдячуємо збільшеному прибуткові з інвестицій і зменшеній смертности членів, яка впала до 60.8% у порівнянні з 68.9% у 1957-му році.

Оцінка наших грамот вдержується на винятковій висоті — 132.4%, хоч і вона трохи нижча, як в минулих роках. Це тому, що наші інвестиції в Союзівку не включені вже в дозволені нам активи. Ця зміна є вислідом нової постанови в забезпеченевому законі стейту Ню Джерзі.

В загальному наша фінансова господарка задовільна і йдуть безупинні заходи, щоб її далі поліпшувати. Ми дотримуємося консервативної політики інвестування згідно з якнайкращими визнаними практиками подібних до нашої інституцій, мавши завжди на увазі, що охорона основного капіталу є найголовнішим зобов'язанням довіреної нам функції. Проте, ми завжди готові використати сприйнятливі нагоди, що будуть корисні для нашого Союзу. Здійснюючи таку політику, ми кооптували голову Контрольної Комісії, як фінансового дорадника, для участи в засіданнях Екзекутивного Комітету. Однією з важливіших проблем, що їх ми беремо під окрему увагу, є змодернізування і змеханізування деяких ділянок в нашій канцелярійній системі і в її діянні.

В першій половині 1960 р. забезпеченевий департамент стейту Ню Джерзі перевірив наші книги й рекорди за трирічний період від 1957 до 1959 року і визнав — за винятком дрібних суґестій — їх стан за задовільний і згідний із нашим статутом і законами стейту Ню Джерзі.

СОЮЗІВКА

З кожним роком Союзівка стає все більш активною ділянкою діяльности Союзу. Відома широко у ЗДА і в Канаді, як вакаційна оселя, Союзівка здобуває постійно признання, як осередок української культури, мистецтва і виховання і також, як можливість заробіткових літніх зайнять для студентів коледжів. Ця чудова і єдина в своєму роді відпочинкова оселя в горах Кетскілл притягає все більше й більше людей різного віку і ми безупину мусимо поліпшувати і поширювати існуючі там влаштування і приміщення, щоб відповісти вимогам все більшої кількости гостей. Протягом останніх років ми зробили на Союзівці великі удосконалення, включно з модернізацією вестибюлю в Гостинниці і деякої кількости кімнат для гостей в різних будинках. Новий басейн для плавання, олімпійської величини, освітлений і з просторим відпочинковим майданом замінив старий басейн, що не вистачав уже з ніякого погляду. Крім цього, побудовано ще два басейни — один для купання малим дітям й один для плавання учасників дитячих таборів. Влаштовано два додаткові тенісові корти і для аматорів зимового спорту побудовано лещетарський з'їздовий шлях з витяговою линвою. Переведено деякі поліпшення в кухні, заінсталювавши там новий виряд і нову пекарню. Поширено дороги, влаштовано нові площі для паркування авт і поліпшено видатно систему постачання води. Усі ці роботи збільшили у великій мірі вартість Союзівки і вона оцінена тепер в наших книжках на 357.000 долярів. Справжня вартість цієї посілости, яка охоплює понад 359 акрів і кільканадцять будинків, як теж інші вигоди, виносить багато більше, як книжкова.

СПІЛЬНЕ ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ВЛАДИК, ПРИЯВНИХ НА ВСЕЛЕНСЬКОМУ ДРУГОМУ ВАТИКАНСЬКОМУ СОБОРІ В РИМІ

(Закінчення із стор. 2-ої)

звільнення Митрополита Йосифа й за кращу долю нашої Церкви в Україні.

„Великий Неприявний" діє на Соборі

Про відсутність нашого геройського Митрополита на Соборі подали вістку часописи, можна сказати, на всіх мовах світу. Деякі часописи назвали його слушно „Великим Неприявним", що, хоч і неприявний на Соборі, то все ж таки діє і дає найкраще свідоцтво про нашу переслідувану Церкву. Згадка про неприявного Митрополита Йосифа, а рівночасно згадка про 15 українських Владик з різних країн вільного світу, а зокрема нинішня гарна Богослужба Архиєрейської Літургії в храмі св. Петра, мимоволі ставить щораз частіше перед усіх Отців Собору настирливе питання: Чому ж то українська Церква мусіла зійти в катакомби, чому український нарід терпить такі люті переслідування? Чому стільки українців покинуло свою гарну Батьківщину і скитається по чужих краях? Таке питання Отці Собору часто звертають до нас, українських Владик, у приватних розмовах, а ми маємо нагоду сказати правду про нашу скитальщину. Колись Пресвята Родина мусіла скитатися по чужій землі, в Єгипті, бо, як сказав Йосифові Ангел: „Ірод буде шукати Дитинки (Ісуса), щоб її погубити" (Мат. 2, 13). Нині безбожний большевизм намагається знищити християнську віру в серцях нашого народу. Отже, вірні українці, з виявом своїх релігійних почувань, зійшли до новітніх катакомб, а частина з них покинула рідний край, щоб на чужині зберегти певніше свою віру.

Таке наше вияснення здобуває уми й серця Отців Собору, а їхні запевнення про молитовну поміч у наших змаганнях напевно будуть потіхою і для вас, Браття і Сестри, бо ви добре знаєте, що молитовна поміч перед Богом цінніша від матеріяльної помочі, хоч би і як могутньої.

Так то видається, що сумна доля нашого геройського Митрополита Йосифа промовляє на Соборі виразніше і голосніше, як виступ нашого українського Ієрарха на Вселенському Соборі в Ліоні 1245-го року, Митрополита Акеровича, що освідомлював Отців Собору про монгольську наваду, як найгрізнішу тоді небезпеку для християнського світу. А вже ж немає сумніву, що завдяки стражданням нашої Церкви в Рідному Краю, зокрема завдяки стражданням і молінням нашого геройського Митрополита Йосифа, у цьому Вселенському Соборі приймає участь таке велике число українських католицьких Ієрархів з вільного світу. Вони, ті наші Ієрархи, вийшли з кореня Київської, зглядно Галицької Митрополій і на цьому Соборі свідчать про непохитне змагання українського народу зберегти зв'язки із Святим Апостольським Престолом в Римі так, як то колись свідчили згадані вже Митрополити Петро Акерович на Соборі в Ліоні 1245-го року, Митрополит Григорій Цамблак на Соборі в Констанці 1414-го року і Митрополит Кардинал Ізидор на Соборі у Фльоренції 1439-го року, де вславився, поруч Кардинала Виссаріона, як найбільший подвижник примирення між Сходом і Заходом, і причинився до завершення того примирення, знаного в історії під назвою Фльорентійського З'єдинення.

4) Особливі признаки теперішнього Вселенського Собору

Ви знаєте, Дорогі в Христі Браття і Сестри, що скликання теперішнього Вселенського Собору мало найкращий відгомін у цілому світі, не тільки серед католиків, але й серед різних нез'єдинених християнських віровизнань, бо в серцях майже всіх віруючих християн збудилася туга за втраченою церковною єдністю. Майже всі віруючі християни зберігали в серцях надію, що цей Вселенський Собор приверне втрачену церковну єдність і здійснить жагуче Христове бажання, висловлене в молитві до Небесного Вітця, „щоб всі були одно" (Ів. 17, 21). Та скоро вже Святіший Отець, хоч і радів прихильними висловами представників різних віровизнань, то, здаючи собі справу з тих безмежних труднощів, що стоять на перешкоді усуненню вікового церковного роздору, заявив прилюдно, що для приверненя церковної єдности треба ще належної підготови умів і сердець усіх християн. Тому й накреслив виразно найважнішу ціль цього Собору так, як ми це вгорі згадали, а саме обнову християнського релігійного життя, бо це буде найкращою підготовою до наближення, а відтак і до єдности всіх християн. А все ж при цьому рішився Святіший Отець на незвичайний крок, бо схотів запросити до участи в Соборі, в ролі спостерігачів-обсерваторів, представників усіх нез'єдинених християнських віровизнань, щоб вони могли прислухуватися нарадам і рішенням Собору і могли пізнати зблизька божественні цілі Католицької — Вселенської Церкви, що нічого більше не бажає, як тільки об'єднання всіх людей в ім'я Христа — Спасителя. Правда, не всі християнські віровизнання скористали з цього ласкавого запрошення Святішого Отця, але таки знайшлися деякі, навіть дуже поширені віровизнання, що прислали на Собор своїх представників, щоб прислухувались нарадам Собору. Святіший Отець прийняв усіх тих нез'єдинених висланників — обсерваторів і в промові до них висловив свою радість із зустрічі з ними та й вказав на спосіб, як змагати до того, щоб сповнилося Христове бажання єдности всіх християн.

5) Немає на Соборі висланників від Української Православної Церкви

Та між представниками-спостерігачами нез'єдинених християнських віровизнань на Соборі немає, на жаль, представників Українських Православних Церков. Вже під час Вселенського Собору доходили до нас милі вістки про прихильну поставу деяких кругів православних українців до справи участи в Соборі також українських православних спостерігачів. Це була б для нас велика радість, якщо б між тими численними спостерігачами ми були б стрінули також спостерігачів від наших Українських Православних Церков. Така приявність відпоручників наших православних Владик, хоч до нічого їх не зобов'язувала б, то всеж таки була б виявом доброї волі до деякого взаємного наближення. Ми були б мали нагоду зустрітись з ними на Соборі, обмінятися думками про важні справи щодо церковної єдности, передусім у нашому українському народі, для забезпечення вічного спасіння українських душ. Ми переконані, що з такої нашої зустрічі раділи б також всі наші православні Браття і Сестри і тут, на чужині, і в Рідному Краю, бо всі вони напевно тужать за приверненням церковної єдности. Маємо підставу до такого переконання, бо оце вже під час Собору дійшли до наших рук письмові привіти і найкращі побажання від дуже поважних представників української православної інтелігенції враз з проханням намагатися позискати й наших православних Владик, щоб схотіли наблизитися до нас, та й щоб таки схотіли вислати своїх представників до участи в Соборі, в ролі спостерігачів.

6) Ще раз і ще раз простягаємо руки до наших православних Владик і Братів

Собор щойно зачався і напевно потриває ще деякий час. Ще не запізно, щоб наші православні Преосвященніші Владики змінили свою думку в цій справі. Наш великий Подвижник за церковну єдність, Слуга Божий Митрополит Андрей, ніколи не тратив надії і все сподівався, що прийде така благословенна пора й наші православні Преосвященніші Владики не завагаються і вчинять перший крок до вияву і своєї туги за церковною єдністю. Видається, що такою благословенною порою є саме теперішній Вселенський Собор, що вже від хвилі заповідження збудив серед усіх християнських віровизнань не тільки тугу, але й надію на здійснення єдности. Тож і ми, українські католицькі Владики, хочемо сподіватись, що наші православні українські Владики, в ім'я Христа й для добра нашої Церкви й народу, переможуть усі земні перешкоди й вирішать прислати своїх представників до участи в нарадах Собору, в ролі спостерігачів. Ми ж бачимо вже, що на цьому Вселенському Соборі започинає здійснюватись, хоч тільки частинно, ідея Великого Митрополита Андрея про шукання шляхів до привернення церковної єдности. Це жива ідея міжвіровизнаневої зустрічі, що дозволяє християнам пізнати глибше той жахливий стан теперішнього християнства в світі, що його спричинив церковний роздор. Нехай же у тій міжвіровизнаневій зустрічі в Римі не бракує і представників українського православного віровизнання, бо їх приявність вийде тільки на користь, а навіть на дочасне добро цілого українського народу.

7) Наш привіт і побажання з Празником Христового Рождества і Нового Року

Зближається вже Світлий Празник Христового Рождества, а це для нас, ваших Владик, мила нагода оцим спільним Пастирським Посланням привітати вас усіх, Високопреподобні і Всечесні Отці Душпастирі і вас усіх, Дорогі в Христі Браття і Сестри, і по цьому боці в усіх краях світу, і там, в Рідному Краю, нашим найсердечнішим привітом „Христос рождається". За нашим стародавнім звичаєм висловлюємо вам наші найкращі побажання і з цілого серця благословення, з близьким вже Новим Роком. Ті наші найкращі побажання складаємо до стіп нашої Небесної Неньки, Пречистої Діви Марії, і запевняємо вас усіх, що носимо постійно в наших серцях ті найкращі побажання для вас та благаємо Бога найобильнішого Божого благословення для всіх вас. Нехай Народжена Божа Дитинка Ісус Христос обдарує вас найбагатшими скарбами Своєї безконечної любови на многі, многі і благословенні літа, в радості й веселості, бо з нами Бог.

Благодать вам, Браття і Сестри, від Господа нашого Ісуса Христа, й любов Бога Отця і Причастя Святого Духа хай буде з вами всіми. Амінь.

Дано в Римі, в Празник Входу в Храм Пресвятої Богородиці, дня 21-го листопада 1962-го року.

ОН перевантажені працею — без виглядів на успіх

Обєднані Нації. — Генеральна Асамблея Обєднаних Націй має закритись 21 грудня ц. р., але має на денному порядку ще стільки невичерпаних і неполагоджених справ, що передбачується багато цілонічних засідань. Все ж, здебільша ці справи такі, що їх не можна конструктивно розв'язати. До цих справ належать дебати над ліквідацією колоніялізму, при чому комуністичні країни, підтримувані в цьому більшістю азійсько-африканських країн, стоять завжди на становищі що колоніялізм існує тільки в Азії й Африці, як залишка 19-го сторіччя, а нема його в межах Совєтського Союзу. Конкретно, теперішні дебати над колоніялізмом крутяться довкола португальської Анґолі. Безвиглядною справою є проблема з'єдинення Кореї та справа арабсько-палестинських втікачів. При цій нагоді всі арабські речники намагаються причіпити сіонізмові ярлик фашизму. До ніякого конкретного хісна не може довести й дебата над справою Мадярщини. Але найбільш турбує генерального секретаря ОН У Танта дефіцит Об'єднаних Націй на 130 мільйонів дол. внаслідку конґолійської місії, на яку не платять ніяких внесків 50 членських держав, з СССР і Францією у проводі. Перед Об'єднаними Націями стоїть перспектива або відкликання 15.000 міжнародного війська з Конґо, або скликання надзвичайної сесії Генеральної Асамблеї ранньою весною 1963 р. спеціяльно для справи фінансів.

● Папа Іван XXIII буцім-то не вдоволений повільною ходою Вселенського Собору. Тому за його ініціятивою покликано до життя спеціяльну Координаційну Комісію під головуванням кардинала Амлето Сіковіяні, ватиканського державного секретаря, з місією приспішувати наради в наступній сесії Собору, яка почнеться 8-го вересня 1963 року.

● В Австралії уряд покликав до життя окрему „Раду для водних джерел", яка має прослідити можливість нових водних джерел та способів консервування води у великих збірниках. Брак води в Австралії дає себе відчувати щораз дошкульніше.

Українська Літературно-Мистецька Клюб Ню Йорк

З Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю, дня 14-го грудня ц. р., відбудеться доповідь інж. Івана Жуковського на тему „Генеза української архітектури". Початок о годині 8-ій веч.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Незабутнього Почесного Члена нашого Товариства
бл. п.
д-ра Богдана КАРПЕВИЧА
По
ПАНАХИДІ,
що буде відправлена
в СУБОТУ, 15-го ГРУДНЯ 1962 року,
в год. 8:30 вечора,
в церкві СВ. ЮРА в Ню Йорку
відбудуться
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
ЖАЛОБНІ СХОДИНИ
на які запрошуємо
Членів Хору, Приятелів та Знайомих Покійного.
ХОР „ДУМКА"

✝

Ділимося сумною вісткою з Приятелями та Знайомими, що в неділю, дня 2-го грудня 1962 року, з Волі Всевишнього, по тяжкій і довгій недузі, відійшла у Вічність наша Найдорожча
МАТИ і БАБУНЯ
бл. п. Антоніна ДЯЧУН
з Ястрембських
бувша учителька з Збаражчини, Україна.
Похорон відбувся в Шикаґо, Ілл., дня 6-го грудня ц. р.
Горем прибиті:
ЯРОСЛАВ і АННА ДЯЧУН
— син з дружиною
ВОЛОДИМИРА і ДМИТРО ТАРАЩУК
донька з чоловіком
ВОЛОДИМИРА і ХРИСТИНА
— внуки

✝

В глибокому смутку повідомляємо, що 28-го листопада 1962 року у Львові, на 85-му році життя, упокоїлася в Бозі наша Найдорожча
МАМА
Текля ШЕРЕМЕТА
Прибита Горем Родина:
ПАВЛИНА — донька у Шикаґо
ЙОСИФ ҐАВРОН — зять
РОДИНА: в Америці, в Україні та в Польщі.
ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на свіжу могилу
бл. пам. мґр. СОФРОНА СОСЕНКА
$15.00 на українські сироти
пересилає
ОЛЕНА ГРИНЮКОВА

Замість квітів на могилу
бл. пам. д-ра ВАСИЛЯ КАССІЯНА
$15.00 — на УКК
пересилають
д-р РОМАН і ГАЛЯ СОСЕНКИ

П. МИКОЛА МОРОЗ,
член 204 Відділу УНСоюзу, зложив замість квітів на могилу
св. пам. МИКОЛИ БЛИЗНАКА
суму $10.00
на Дар Українському Воєнному Інвалідові.
ВІДДІЛ ОБВУА, Ню Йорк

Вечір Української Моди в Ню Йорку

Стоять зліва досправа: Ольга Рогозинська, Дана Чехович, Ляриса Заклинська, Евгенія Тріска, Олександра Терлецька, Реня Чорнодольська, Христина Макарушка.

Ділянка моди оживилася, коли Секція Дружин Лікарів при Українському Лікарському Товаристві в Ню Йорку, а радше її голова і секретарка пані Олександра Терлецька і Віра Кушнір рішилися на ризиковний крок, а саме вийти на публічний форум з показом моди влаштованим виключно українськими професійними силами.

І авторками і модельками були виключно українки. І те, що й в цій ділянці родяться нові українські професійні сили, належить уважати за велике досягнення.

Тим то варта в і д м і т и т и удачний під кожним оглядом вечір — показ моди професіоналісток, виконаний виключно українськими силами, який вперше відбувся 27-го жовтня 1962 в Українськім Інституті Америки.

Як можна було сподіватися, залі Інституту виповнила публіка, яка була мило розчарована тими образками модних суконь, що мов на фільмовій ленті пересунулись перед її очима.

Показ моди відкрила голова Секції пані Олександра Терлецька, вітаючи приявних на залі і заявила, що це не буде останній того роду вечір, бо ця спроба буде товчком до дальшої посиленої праці наших професійних сил в цьому напрямі.

На естраді показано 20 різних моделів сукон, яких проєктодавцями були пані Ляриса Заклинська, Ольга Рогозинська і Евгенія Т р і с к а. Гарними рямцями артистично виконаних моделів суконь були модельки — пані: Христина Макарушка, Дана Чехович і Реня Чорнодольська. Описи моделів в українській і англійській мовах подавала пані Тетяна Тершаковець. Дискретний ф о р т е піяновий супровід спочивав у руках пані Христини Карпевич.

Самий показ моделів розпочала п. Ляриса Заклинська, яка своїми осінніми і зимовими костюмами, оригінально проєктованими і у сміливих комбінаціях красок, викликала захоплення, тим паче, що один з них був стилізований на гуцульському взорі і формі (дві пітички).

Моделі п. Евгенії Тріска, це надзвичайно ефектовні в помислах і красках, фасонах і лініях, прибрані хутрами з дорогих матеріялів зроблені коктейльові і балеві сукні, які приявні глядачки „пожирали" очима.

У всій величі виступила з моделями шлюбними і балевими п. Ольга Рогозинська. Креації п. Рогозинської — це направду оригінально проєктовані багаті матеріялом і виглядом сукні, які, прикрашені чудовими коронками, задоволили б найбільше вибагливого покупця.

Коли взяти до уваги, що всі моделі суконок самі пані стилістки проєктували і самі їх виконали, працюючи над тими суконками від травня цього року, то зовсім заслуженими були ті рясні оплески і ті повні захоплення вирази лиць пань, які дякували за ту насолоду, що їм зготували пані стилістки.

На спеціяльну подяку заслуговує пані докторова Валянська, що при акомпаніяменті своєї доні відспівала кілька пісень.

Як відомо авторові цих стрічок, придбані гроші з цієї вповні удатної імпрези вже розділено і вислано вдовам і сиротам у Франції, Німеччині і Чехословаччині.

Належиться подяка усім паням з Управи Секції, які вложили багато праці і труду для зорганізування того гарного вечора.

Вечір закрила голова Секції пані докторова Терлецька Олександра, п о д я к у в а в ш и приявним за участь у вечері, паням стилісткам і моделькам за безінтересовний труд. Вона попросила усіх на чайок і солодке, де пані і панове ще довший час горяче дискутували про моделі, проєктодавців тих моделів — та гарних наших українських модельок.

Роман Криштальський

Пояс, який вможливить астронавтові виходити з кабіни під час лету

Вашингтон. — Аерокосмічна Корпорація Белл опатентувала під числом 3,066,881 „пояс зерової тяготи", який допоможе астронавтові в космічних просторах вилізти з кабіни та переконтролювати її, а в потребі також і направити. Проєкти такого пояса випробовували на летунській базі у Врайт - Петтерсоні в Огайо, створивши при тому умови невагомости. Основою того пояса є фібровий корсет, до якого є причеплена в'язка 32 рурок, виповнених азотом. В космічних просторах мають вживати перекису водню. Той космічний пояс винайшов Венделл Ф. Мур. Давніше він винайшов був такий пояс, який вможливлює людині трохи піднятися з землі. Цей винахід зроблено у фабриці корпорації Белл в Ніягара Фоллс, Н. Й.

Зі спорту

„ТРИЗУБ" — „ПОЛЬСЬКІ СОКОЛИ" 7:1 (1:1)

Нюарк, 2 грудня. — До мистецьких змагань Американської Футбольної Ліґи виступив Ф і л я д е л ь ф і й с ь к и й „Тризуб" в складі: Варварюк (Мерч), Бородяк, Рач (Дуве), Кравець, Олівер, Ілай, (Зоф), Нога, Манджіні, Ферейра, Чижович, Татоян, (Яковина), Глядачів понад дві тисячі.

Ворота для „Тризуба" здобули: Ферейра — 11 хв., Чижович — 53 хв., Чижович — 68 хв., Нога — 75 хв., Ферейра 80 хв., Манджіні — 83 хв., Манджіні — 86 хв.

Більше як половину зустрічі „Тризуб" пізнавав і мучив противника та привикав до грища. Коли ж вкінці почало все іти складно, тоді і розв'язався мішок на ґолі. На спеціяльне вирізнення заслужили ворота Чижовича, стріленні з вільного з 30 м. з великою силою і прецизною точністю. Невтомний Чижович та стратег Ферейра дуже добре доповняють себе в нападі, який за виїмком Татояна не мав слабого місця. Манджіні, який може забагато бавився м'ячем, надробляв усе завзятістю, а часом надто повільний Нога багатьома загранями пригадував свої добрі часи. Поміч в складі Кравець, Олівер і Ілай вивязалися вповні зі свого завдання, але можна було запримітити, що Оліверові служба штопера не зовсім відповідає і що він не зможе видержати проби при твердішій дефензивній ґ р і. Бородяк і Рач були, як звичайно, певні себе і назагал дефензива „Тризуба" не мала клопотів з нападом поляків, хоч грали там аси в особах Росса, Маліщевського, Міхалека і Бравна. Варварюк не мав нагоди пописатися.

Численна публіка, в тому багато симпатиків з Філядельфії, були не лише свідками високої перемоги „Тризуба", але і дуже швидких і емоційних змагань „Чорноморської Січі" з „Інтер Клюбом", які закінчилися перемогою 2 : 1 „Інтер-у" не без помочі судді Мек Ліна.

в. с.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 14-го ГРУДНЯ 1962:

НЮАРК, Н. Дж. — Річні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 371, в год. 8:00 веч., в Січовій залі. Будуть звідомлення Управи та вибір нової Управи на наступний 1963 рік. — Ю. Баранюк, секр.

СУБОТА, 15-го ГРУДНЯ 1962:

ЧЕСТЕР, Па. — Місячні і Річні Збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 156, в год. 7:30 веч. З огляду на вибір нової Управи на 1963 рік, просимо всіх членів взяти участь у Зборах. — В. Новак, секр.

НЮАРК, Н. Дж. — Річні Збори Т-ва ім. Б. Хмельницького, Відд. 133, в год. 8:00 веч., в Украньській Централі, при 180 Вільям вул. В програмі Зборів: звіти Управи і Контр. Комісії та вибір нової Управи на 1963 рік. Просимо всіх членів прибути і вирівняти членські вкладки до кінця цього року. — В. Гвязда, предс.; І. Андрійчин, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. — Річні Збори Т-ва ім. І. Франка, Від. 372, в год. 7:00 веч., в Ігел Голл, 210 Черч вул. Управа запрошує всіх місцевих і позамісцевих членів прибути на означений час. На Зборах будуть звіти Управи з діяльности Т-ва та вибір нової Управи на біжучий 1963 рік. По закінченні Річних Зборів буде Товариська Забава, получена з буфетом. — С. Дубей, предсідник; Ю. Ярема, фін. секр.; І. Головка, кас.; П. Шило, рек. ссекр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Побір членських вкладок Відд. 397, від год. 3-4-ої по пол., під ч. 847 Н. Френклін вул. Тому, що це останній місяць року, всі вкладки мусять бути вирівняні. — О. Штогрин, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Побір членських вкладок Відд. 189, в год. 4-5-ої, під ч. 847 Норт Френклін вул. Всі члени Відділу обов'язково повинні вирівняти свої залеглості. — О. Штогрин.

ЛІНДЕН, Н. Дж. — Річні Збори Т-ва ім. І. Франка, Відд. 306, в год. 7:30 веч., в домі Стефана Березн, при 610 Van Buren Ave. Управа запрошує на Збори всіх членів в цілі вислухання звітів Управи та Контрольної Комісії з праці Відділу та вибору нової Управи на біжучий 1963 рік. — С. Верезаб, предс.; І. Ощуст, кас.; А. Андрійців, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Побір вкладок Т-ва „Дністер", Відд. 430, за місяць грудень, як слідує: 1. Дня 15-го грудня, в Укр. Клюбі, при 23 і Бравн вул., в год. від 7-9-ої веч. 2. Дня 16-го грудня, в Українському Клюбі, при Френклин вул., в год. від 11:30-1:30 по пол. 3. Дня 16-го грудня, в Укр. Клюбі Т-ва „Тризуб" — при 4932 Н. Брод вул., в год. від 1-3-ої по пол. — З огляду на кінець року просимо в означених місцях і годинах явитись та хоч при кінці року вирівняти всі свої вкладки. — О. Вакай, секр.

НЕДІЛЯ, 16-го ГРУДНЯ 1962:

БОФФАЛО, Н. Й. — Місячні й Річні Збори Б-ва св. о. Миколая, Відд. 127, в год. 11:30 перед пол., в церковній залі, при Філморе і Онейда вул. Управа Відділу просить всіх членів численно прибути на Збори, на яких буде вибір нової Управи на 1963 рік. Проситься також вирівняти всі залеглі чл. вкладки. Побір членських вкладок кожної неділі у вище згаданому часі й місці. — І. Вула, предс.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Річні Збори Б-ва св. Йосафата, Від. 217, в год. 2:00 по пол., в залі, де звичайно. Всі члени є обов'язані прибути на Збори, на яких буде вибір нової Управи на 1963 рік. Згідно зі статутом Б-ва, неприсутній на Зборах підлягає карі одного долляра. — В. Колданський, секр.

ДІТРОЙТ, Миш. — Річні Загальні Збори Б-ва св. о. Миколая, Відд. 175, в год. 1:00 по пол., в залі УНДому, при Мартін вул. Проситься членів обов'язково прибути, вислухати звітів Управи та К. Комісії за минулий 1962 рік, та вибрати нові керівні органи на 1963 рік. Якщо на означений час не явиться поважне число членів — Збори відбудуться пів години пізніше, при такій кількості, яка буде присутня на залі. По Зборах побір членських вкладок. — Я. Базюк, предс.; Ст. Пад-Крупка, секр.

СТЕМФОРД, Конн. — Річні Загальні Збори Б-ва св. Арх. Михаїла, Відд. 350, в год. 2:00 по пол., в УНДомі, при 60 Канал вул. Будуть звіти Управи та Контр. Комісії та вибір нової Управи на 1963 рік. В неділю рано буде відправлена Панахида за померлих членів Відділу, по співаній Службі Божій. — Г. Слобода, предс.; Т. Фінів, секр.; В. Лема, кас.

Б А Т Ь К И ! Зв'яжіть замолоду Ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною у с т а н о в о ю поза межами Батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їй кращу будучність, а нашій громаді у вільнім світі нового свідомого члена.

Короткі вістки

● **Іван Скаля**, секретар Спілки комуно - чеських письменників, виступивши з промовою на 12-му конґресі Чеської комуністичної партії у Празі закинув альбаським к о м у н і с т а м що під час останньої кубинської кризи вони закликали Совєтський Союз до атомової війни проти З'єдинених Держав. В т е п е р і ш н і й „ідеологічній" сварці в міжнародній комуністичній сім'ї — під альбанцями, які не мають ніякого значення, треба розуміти китайських комуністів.

● **У Франції** проголошено листу нового уряду з прем'єром Жоржом Помпіду на чолі. Міністром закордонних справ залишився Моріс Кув де Мурвіль. Нововибраний парлямент вибрав 287 голосами на всіх 482 послів головою парляменту знову деґоліста Жака Шабан-Дельма. На 26 членів нового французького уряду — 16 є офіційними членами партії президента де Голя, — інші членами різних інших партій, які проте під час останніх виборів заявились за де Голя і під цим прапором були вибрані.

ТАРЗАН, ч. 4955. У г о д а з носіями...

Після двох томливих днів Ален Лейк в'їхав до прихильного села тубільців.

— Залишіться тут, — сказав він жінкам — Я матиму довгий торг, поки зможемо дістати носіїв.

За кілька годин пізніше Лейк вернувся до своїх виснажених пасажирів. — Гаразд, сказав він. — Коли ви, дівчата, готові, то ми зробили угоду.